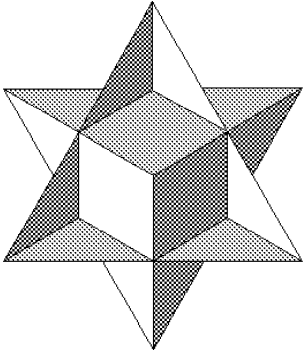
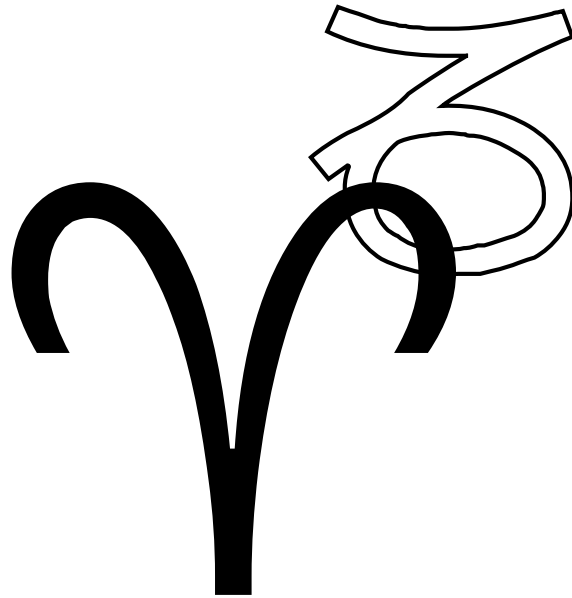

December 2009
jg 103 nr 4
Maart 2010
jg 104 nr 1

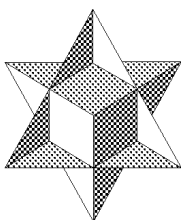

URANIA

Orgaan van de Stichting
Werkgemeenschap van Astrologen

WINTER / LENTE

Uitgangspunten van de Werkgemeenschap van Astrologen

1. Astrologie is de leer van de universele interdependentie van alle verschijnselen en berust op de fundamentele Wet van Analogie.
2. Horoscopie is een praktische toepassing van de astrologie.
3. In de WvA werkt men vanuit één grondgedachte, zowel voor de techniek als voor de duiding, neergeslagen in het APC-systeem. Hiermee wordt het individuele karakter van elk tijd-ruimtelijk verschijnsel zichtbaar gemaakt.

Doelstellingen

De Stichting heeft ten doel de astrologie in dienst te stellen van de menselijke ontwikkeling. Zij tracht dit te bereiken door:

1. Studie en onderzoek van de astrologie.
2. Verdieping van inzicht in de achtergronden en hulpwetenschappen van de astrologie.
3. Onderwijs in de astrologie, haar achtergronden en haar hulpwetenschappen.

Werkwijze

De Stichting ontwikkelt onder meer de volgende activiteiten:

1. Zij organiseert in het centrum van het land bijeenkomsten.
2. Zij stimuleert regionale werkgroepen, de zogenaamde Regio's
3. Zij geeft lezingen.
4. Zij verzorgt opleidingen.
5. Zij geeft het blad URANIA uit.
6. Zij verzorgt publicaties op astrologisch gebied.
7. Zij beheert een bibliotheek voor haar donateurs.

Correspondentieadres van de WvA

Stichting Werkgemeenschap van Astrologen
Kerkstraat 1
3755 CK EEMNES
tel. secretariaat 035 - 685 10 75

Internet

E-mail secretariaat: secretaris@wva-astrologie.nl
Webadres: <http://www.wva-astrologie.nl>

Banknummer

ING 51.71.25 t.n.v. Werkgemeenschap van Astrologen te Eemnes

KvK inschrijving

nr. 41188295 te Utrecht

URANIA is het officiële orgaan van de Stichting Werkgemeenschap van Astrologen (WvA), ISSN 1384 - 0290.

Losse nummers zijn verkrijgbaar door overmaking van 5,00 per exemplaar (+ 2,00 porto) op banknummer 51.71.25 t.n.v. de Werkgemeenschap van Astrologen te Eemnes.

WvA-donateurs ontvangen URANIA gratis.

Kopij voor URANIA

URANIA verschijnt maximaal vier keer per jaar. Kopij naar het e-mailadres van de redactie: urania@wva-astrologie.nl.

Kopij voor het zomer/herfstnummer 2010 (jg. 104 nr. 2) moet voor 1 oktober 2010 in het bezit zijn van de redactie.

Horoscopen in URANIA zijn berekend met behulp van het computerprogramma Astral 3.21. Voor de berekening van de sectorgrenzen wordt gebruikgemaakt van de APC-methode. De planeetposities worden topometrisch en op ware plaats bepaald. Voor de majeure aspecten wordt een orb gehanteerd van 7,5° en voor de mineure aspecten een orb van 3,75° aan weerszijden van het absolute aspect.

Colofon

Redactie: Oep Elbers (eindredactie en lay-out)
Red. assistentie: Ingmar de Boer (ass. lay-out)
Druk en afwerking: Drukkerij van der Eems te Easterein

Auteursrechten

Gehele of gedeeltelijke overname van de inhoud is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie of met bronvermelding.

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van een artikel berust bij de auteur.

INHOUD

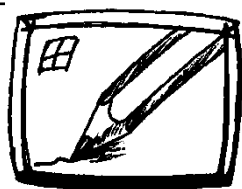

Van de Redactie & Van de Kern	Oep Elbers	1-2
In memoriam	Jan Moerbeek namens De Soos	3
In memoriam	ABC-schrijverscollectief	4
MARS, JUPITER EN SATURNUS NOG EENS BEKEKEN	Douwe van Zwol en Bert Esser	5
JUPITER EN DE DRANG TOT COMPLEXITEIT	Bert Esser	6
DE OPZET VAN HET WvA-SYSTEEM EN HET DOEL DAT DIT KAN DIENEN	Paula Schreurs	9
DE VOORSPELLINGEN ROND 2012	Bert Esser	24
Geboekt	Redactie	26
Nieuws en actualiteiten	Redactie	28

VAN DE REDACTIE

Een bijzonder dubbelnummer ditmaal. Dubbel omdat zo de drukkosten kunnen worden beperkt; bijzonder omdat zo ook de zeer inspirerend terugblikkende lezing van Paula Schreurs over de opzet van het WvA-systeem kon worden opgenomen. Deze oorspronkelijk, jammer genoeg voor een (te) klein aantal bezoekers, op de donateursbijeenkomst van november 2008 gehouden voordracht, is zodanig door haar omgewerkt en geactualiseerd dat die in dit nummer van URANIA voor een breder publiek kan dienen.

Gelukkig werd het voor de redactie zo ook mogelijk om ruim aandacht te besteden aan het eind december 2009 verschenen boek van Bert Esser, *ASTROLOGIE als taal van de allesomvattende eenheid*, zoals in het vorige nummer van URANIA beloofd. U vindt de bespreking van zijn boek in de rubriek *Geboekt*.

Van de hand van Bert Esser zelf is er een artikel over Jupiter, terwijl over zijn in het vorige nummer van URANIA verschenen artikel over Mars, Jupiter en Saturnus, enig commentaar met Douwe van Zwol wordt uitgewisseld.

Daarnaast neemt Bert duidingsgewijs de voorspellingen rond 2012 onder de loep.

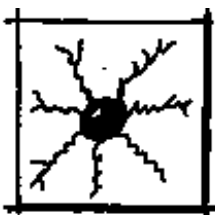
In twee *In memoriams* wordt aandacht besteed aan het onverwacht vroege overlijden van Miep Heins-van de Bruinhorst en aan haar waardevolle bijdragen aan onze werkgemeenschap. Ook in *Van de Kern* worden we aan Miep herinnerd.

Het in het vorige nummer aangekondigde artikel van Josée de Vriend over de Mayakalender heeft zijn weg naar URANIA nog niet gevonden.

Herenspraak krijgt hopelijk in het volgende nummer van URANIA weer een plaatsje.

Oep Elbers

Waarde medeastrologen,

Het is alweer een tijdje geleden dat uw voorzitter zich namens de Kern via URANIA tot u heeft kunnen wenden. We konden u toen (augustus 2008) melden dat het bestuur van de WvA (de Kern) inmiddels was compleeteerd tot zeven leden. Sindsdien is er veel gebeurd.

Als eerste kwamen de aanvankelijk hoop houdende maar even later toch onheilspellende berichten over de gezondheid van kernlid Miep Heins. Veel te snel werd duidelijk dat we definitief afscheid van haar zouden moeten nemen. Dat was niet makkelijk, want Miep was in de loop van haar kernjaren uitgegroeid tot een nuchtere maar zeer enthousiasmerende steunpilaar voor de WvA en haar bestuur, en in niet mindere mate voor haar vriend en kerncollega Mick de Brauw.

We hebben Miep in kleine kring mede uitgeleide mogen doen voor haar reis naar het hiernamaals, waarvan haar kennis ongetwijfeld verborgen heeft gelegen in de diepten van haar wezen en een ten slotte waarachtig opgegeven verlangen naar een langer leven hier.

Miep heeft ons allen niet alleen ruim bedacht met haar geestelijke gaven tijdens haar leven, maar ook de WvA als organisatie met een stevige materiële gift bij haar heengaan. Voor beide zijn wij haar zeer dankbaar.

Inmiddels werd wel het werkseizoen begonnen met de start van de pilot-beroepenonderzoek in de WvA-horoscoop, onder de bezielende leiding van onderzoeksleider Theo Ram jr. en met steeds meer, of juist minder, bedreven rakende respondenten, onder wie Karien van Deth en Bea Moerbeek-Ram enthousiast richting gaven en nog steeds geven. Inmiddels is dit onderzoek zijn tweede seizoen ingegaan en omgedoopt tot CBA, Cursus Beroepenuiding Astrologie, ook toegankelijk voor niet-respondenten.

Louise van Zanen was in de afgelopen twee seizoenen opnieuw present op het WvA-podium en verraste ons met haar oorspronkelijke, psychologisch-astrologische kijk op projectie en identificatie.

Het centraal WvA-astrologie-thema werd ingezet door Paula Schreurs met een lezing over de opzet van het WvA-systeem - en het doel dat dit kan dienen,

waarvan de schriftelijke versie in deze URANIA centraal is opgenomen. In het verlengde daarvan heeft de Kern nog twee werkbijeenkomsten met z.g. nekvelduidingen gehouden.

Met een onlangs gehouden werkmiddag door Theo Verwijst, waarover we zeer verheugd zijn, en nog een jaarlijkse Regiodag erbij, is het de Kern inmiddels wel duidelijk geworden dat het WvA-podium rijk gevuld is, maar dat dit mooie programma voor alle deelnemers en organiserenden een stevige werk- en tijdsdruk oplevert, die de kwantiteit en de kwaliteit van de deelname niet altijd ten goede komt.

De Kern zal trachten via het programma voor het komende seizoen een beter evenwicht te creëren.

Intussen is ook Paula Schreurs uit de Kern. Zij heeft kort maar krachtig deelgenomen en in die beperkte tijd inhoudelijk veel bijgedragen, verhelderd en richting aangegeven in het bestuur. We zijn ook haar zeer dankbaar voor hetgeen ze ons heeft meegegeven. We wensen, met haar, dat zij in een vrijere rol als 'gewoon' donateur, in een wat rustiger vaarwater de werkgemeenschap des te beter kan inspireren. Ze zal dat in ieder geval proberen via haar Studiesite voor Astrologie, waarover achterin deze URANIA meer informatie te vinden is in de rubriek *Geboekt*.

Ik wil besluiten met u te melden dat de Kern heeft besloten de Stichting Opleidingen Astrologie (STOA) op te heffen en dat dit inmiddels officieel zijn beslag heeft gekregen. De bij deze stichting onderhanden zijnde werkzaamheden aan de Astrologische Basis Cursus (ABC) werden al geruime tijd behartigd door de ABC-werkgroep en zijn inmiddels in concept voltooid. Twee volwaardige stichtingen binnen een zo kleine werkgemeenschap als onze huidige, vonden we om meerdere redenen wat te veel van het goede. Het eindsaldo van de Stichting STOA is, conform de statuten, vereffend met de Stichting WvA.

We wensen u van harte een aangename lente en een mooie zomer toe, en hopen u weer uitgerust en fris te mogen begroeten aan de start van het nieuwe werkjaar, waarvan de voorlopig vastgestelde bijeenkomst-data achterin deze URANIA te vinden zijn.

Namens de Kern,
april 2010,

Oep Elbers
voorzitter

IN MEMORIAM

MIEP HEINS - VAN DE BRUINHORST

De Soos

Miep Heins is niet meer. Wilhelmina Maria Heins - van de Bruinhorst is op 9 februari 2009 na een kort ziekbed heengegaan. Het is heel snel gegaan: een kwestie van een paar maanden. De leden van de Soos zullen haar heel erg missen, want Mieps inbreng was kwantitatief én kwalitatief steeds heel groot. Bovendien heeft ze ons vele keren als gastvrouw ontvangen: Huis ter Heide ligt immers centraal tussen Bergen (N-H) en het Belgische Turnhout. Onvergetelijk, die gezellige, instructieve en meermalen zonovergoten "zittingen" in de tuin, die Miep met liefde verzorgde. En met evenveel aandacht werden de "sozenezen" door haar omringd.

Nu Miep ons is ontvallen, hebben we besloten de Soos als zodanig op te heffen. Er zijn 24 bijeenkomsten geweest, een fraai getal, vooral als je bedenkt dat de eerste twaalf door Ben de Beer werden geleid, en dat Bea Moerbeek-Ram bij het tweede dozijn het voortouw had. De opzet van de Soos was om in te spelen op de gehoorde behoefte aan mondelinge begeleiding bij de schriftelijke Astrologische Basis cursus. Hoewel met de ABC

ernaar werd gestreefd ook hét abc van de WvA-astrologie uit de doeken te doen, gaven de vernieuwen-de en hier en daar uitdagende gezichtspunten aanleiding tot soms verhitte discussie. We hoopten door middel van de Soos veel te kunnen uitleggen en daarmee het unieke systeem van "vader Ram" van allerlei - deels later ingeslopen - onduidelijkheden te ontdoen. Hoewel we beseffen dat er maar weinig weerklank binnen de WvA is geoogst, is de herinnering aan het beleefde plezier en de ervaren inspiratie bij de 24 bijeenkomsten voor de deelnemers een waarde-vol bezit.

Ben de Beer heeft voor een gehoor van aanvankelijk twaalf deelnemers onderwerpen behandeld als: analogie, aspectenleer, tekens, Maan in het subject, bewegingsaard. Voor de bestudering van een aantal horoscopen is al doende een "Stappenplan" ontwikkeld, een algemene aanpak voor een willekeurige horoscoopduiding. Interessant was dat je steun kunt ontleen aan zo'n set van richtlijnen, maar dat je er in de praktijk soms beter aan doet je er niet al te strikt aan te houden. Dat leerde dat niet alleen geen twee horoscopen gelijk zijn, maar ook dat eigenlijk elke horoscoop om een eigen aanpak vraagt. Bij de laatste twaalf bijeenkomsten slonk de groep tot vijf deelnemers. Bea behandelde aansprekende onderwerpen als: slingerang, verschil in duiding van de aspecten in subject en object, solaar en relatie-horoscopie, onderwerpen die in de ABC niet aan bod komen, maar wel voor de astroloog van belang kunnen zijn.

De eerste Soos werd gehouden op een locatie in Zeist op 19 januari 2002, de laatste bij Miep thuis op 2 augustus 2008. De 25e bijeenkomst was gepland voor eind 2008 of begin 2009.

Een van Mieps laatste uitspraken was: "Ik had zo graag nog een jaar of tien willen leven." In overeenstemming daarmee kunnen we zeggen dat we de Soos graag hadden voortgezet, maar het lot vond dat het zo mooi is geweest. En dat was het inderdaad: 24 sessies in 7 jaar, niets mis mee!

Jan Moerbeek

IN MEMORIAM

Miep Heins - van de Bruinhorst

Op 9 februari 2009 hebben wij afscheid moeten nemen van Miep. Zij maakte deel uit van het schrijverscollectief dat de laatste lessen van de Astrologische Basis Cursus verzorgt.

Miep raakte geïnteresseerd in de astrologie zoals die door de Werkgemeenschap van Astrologen wordt toegepast. Zij werd destijds geïnspireerd door haar echtgenoot, die niet alleen van de achtergronden van dit systeem op de hoogte was, maar ook in praktische zin bedreven was in het duiden van horoscopen. De interesse voor astrologie resoneerde op bijzondere wijze met haar beroep als psychiater tijdens haar werkzame leven.

Zij sloot zich aan bij de Regio Zeist, volgde vele cursussen en trainingen en droeg de WvA een warm hart toe. In 2006, toen het bestuur van de werkgemeenschap naar een oplossing zocht om de resterende zeven lessen van de basiscursus (ABC) te schrijven, was Miep een van degenen die aanbod daaraan mee te werken.

In 2006 ging het schrijverscollectief met veel elan van start. Regio Zeist en Regio 't Gooi kwamen wekelijks samen voor het serieuze werk, naar aanleiding waarvan vaak een vruchtbare discussie werd gevoerd. Menigmaal haalde Miep haar aantekeningen tevoorschijn, waarin ze vlot de relevante notities kon vinden die ze tijdens haar cursussen en trainingen had vergaard. Tijdens de discussies kon je duidelijk merken hoe betrokken zij zich voelde bij de WvA-astrologie, maar ook hoe ze daar op een nuchtere wijze mee omging. Daarnaast was er tijdens de wekelijkse bijeenkomsten ook altijd gelegenheid om in algemene zin van gedachten te wisselen en bij te praten. We vormden een hechte groep.

En dan, half november 2008, moet Miep zich afmelden omdat ze zich niet goed voelde. Wat eerst gezien werd als een onschuldig buikgriepje, bleek na een paar dagen een fatale ziekte te zijn. We konden nauwelijks geloven dat Miep, die geïnteresseerd en krachtig in het leven stond zo'n slechte prognose te horen kreeg. Ze had nog zoveel plannen en ideeën.

Daarna ging ze echter snel achteruit en op de leeftijd van 72 jaar hebben we op 9 februari 2009 helaas afscheid van haar moeten nemen.

Miep herinneren we ons als een prettig en enthousiast lid van ons collectief.

Het schrijverscollectief,

Irma, Lenny, Mick en Ton

Mars, Jupiter en Saturnus nog eens bekeken door

Douwe van Zwol en Bert Esser

Douwe van Zwol: Graag zou ik het volgende willen zeggen over het laatste artikel van Bert Esser over Mars, Jupiter en Saturnus (in Urania van april/juli 2008).

De scheikundige uitleg over zuren en basen is volgens mij onjuist. Het gaat bij zuren niet om een extra vrij zuurstofatoom. Er zijn namelijk zuren genoeg zonder zuurstof: bijvoorbeeld zoutzuur (HCl).

Nee, het gaat om de afsplitsing in een waterige omgeving van een waterstofion (H⁺). Dat ion wil zich graag met een negatief ion verbinden. En dat vindt zo'n zuur bij een base: het OH⁻-ion. Inderdaad zal een H⁺-ion beter penetreren in die omgeving (is kleiner dan een OH⁻-ion), ook omdat water met een H⁺-ion een zwakke binding kan aangaan (de "waterstofbrug": H₃O⁺-ion). Of daarom een zuur agressiever zou zijn dan een base?

Het opnemende(?) van een base is niets meer dan de aantrekking tussen een positief en een negatief ion en dat gaat van zowel zuur als base uit. Dat een loog loogachtig is, is uiteraard duidelijk. Als bedoeld wordt dat allerlei stoffen oplossen in een base, dan geldt dat zeker ook voor een zuur.

De gedachte dat zouten onder Saturnus zouden vallen lijkt mij wel correct. Immers zouten ontstaan door reacties tussen een zuur en een base en vormen een min of meer neutraal iets.

De eigenlijke reactie tussen zuur en base is die van een +ion (H⁺) en een -ion (OH⁻): H⁺ + OH⁻ --> H₂O.

Maar er is een andere bedenking! Belangrijker vind ik het volgende: Ben de Beer heeft de genoemde verheffingen (1) anders uitgewerkt en deze opvatting vind ik veel consistentere dan de overgeleverde gegevens, die meestal worden gehanteerd. ....Dan staat Mars in verheffing in Pisces en Jupiter in Cancer.

Mars = introverte affirmatie en Jupiter extraverte intuïtie.

De tegenstelling zit dus in introvert vs. extravert. Affirmatie en intuïtie zijn beide irrationele functies (zie Jung en anderen). Een zuur met zijn zeer beweeglijke waterstofionen zou dan beter passen bij de extraverte Jupiter.

In verheffing wordt dat: Mars in teken van introverte intuïtie en Jupiter in teken van introverte sensatie (zie Jung (2) en mijn artikelen (3, 4) van destijds).

Je zou kunnen zeggen: Mars maakt af wat Jupiter is begonnen (met intuïtie). En Jupiter leert het verschil tussen iets beweren en nu ook daardoor emotioneel geraakt worden (hetgeen het waarheidsgehalte stellig kan verhogen, want dat kompas ontbreekt nu juist bij de soms onechte, bigotte Jupiter). Ik zie die diepste aard van Mars en Jupiter dus anders.

De binding tussen de drie buitenplaneten is:

Mars introverte affirmatie;

Jupiter extraverte intuïtie;

Saturnus introvert voelen.

Twee irrationele functies die door een rationele functie van Saturnus kunnen worden bepaald.

En je kunt ze ook zien als de drie driften:

Mars = seksuele drift;

Jupiter = aanpassingsdrift, sociale drift;

Saturnus = (zelf)handhavingsdrift.

Bij de binnenplaneten is dat juist omgekeerd:

Apollo = extraverte affirmatie;

Vulcanus = introvert denken;

Venus = extravert voelen.

Twee rationele functies die ten slotte zullen opgaan in een irrationeel "zijn": de levensdrift.

En deze zes functies hebben de dieren ook!

Wat betreft de agressie in een vogelkolonie:

Ze gaan bij elkaar zitten als de agressie van buiten komt. Als de agressie binnen de groep aanwezig is, gaan ze net als wij uit elkaar. Bij eigen agressie van een dier - of vaak beter: de eigen seksuele drift - gaan de levenskansen van een dier omlaag zonder dat het dier zich daarom bekommert. In het voorbeeld wordt intern met extern verward.

Nog enige vraagtekens:

Waarom lopen de groepszin van Jupiter en de competitiedrift van Mars "stuk" op de spelregels? Spelregels maken nu juist dat beide tot hun recht kunnen komen! Binnen de juiste grenzen.

Een diafragma is een kleine opening waar licht doorheen kan schijnen en waardoor het beeld wordt verscherpt. Is dat wat bedoeld wordt met dat woord diafragma in het artikel?

En waarom waaiert de Kreeft ongecontroleerd uit naar alle kanten?

Antwoord van **Bert Esser** aan Douwe van Zwol:

Inderdaad is in mijn artikel "Mars, Jupiter en Saturnus, vanuit een andere hoek bekeken" in het Lente-Zomernummer van 2008, het een en ander niet goed uit de verf gekomen, en zelfs hier en daar onjuist. Mijn dank aan Douwe van Zwol voor de correcties van de kwaliteiten van zuren, basen en zouten. Wel houd ik vol dat de zuren in hun karakter van Mars zijn, de basen van Jupiter en de zouten van Saturnus.

Waar ik evenwel nog meer aandacht aan zou willen besteden, is het in mijn artikel gehanteerde principe van de verheffing der planeten. Wat mij betreft is hier geen twijfel mogelijk. Het wordt een traditionele WvA-zienswijze (5) genoemd, maar m.i. is die, esoterisch begrepen, volkomen juist. Ook in de praktijk is er te veel bewijs dat Mars in Capricornus in verheffing staat, Jupiter in Cancer en Saturnus in Libra.

Mijn excuses aan de lezers voor de onvolkomenheden.

Noten

1. De verheffingen volgens Ben de Beer zijn o.a. te vinden in zijn artikel *De verheffingen van de planeten*, in URANIA van okt. 2000, jg. 94 nr. 4
2. C.G. Jung, *Psychologische Typen*, Rascher Verlag, 1960, 9. Auflage, verlagsnummer 1680
3. D. van Zwol, *Karakertypen van Jung*, in URANIA van okt. 1955, jg. 89 nr. 4
4. D. van Zwol, *De karakertypen van Jung* in URANIA van april 2007, jg. 101 nr. 1
5. De traditionele WvA-verheffingen zijn o.a. te vinden op pag. 95 van het boek *Psychologische Astrologie*, 2e druk, van Th.J.J. Ram

---

JUPITER

en de drang tot complexiteit

Bert Esser

We kennen Jupiter als de drang tot uitbreiding in de natuur, als groeikracht en als herstellings- en aanpassingsvermogen. Wanneer we dit in een veel breder perspectief bekijken, komen we tot verrassende ontdekkingen.

De grote Franse filosoof en jezuïet Pierre Teilhard de Chardin stelt in zijn beroemde boek *Het verschijnsel mens*, dat de natuur vanaf het eerste evolutiemoment een sterke drang tot complexiteit vertoonde. Een voorbeeld daarvan is de vorming van moleculen nadat het atoom zich in al zijn diversiteit had gevestigd bij de opbouw van het heelal. De moleculen werden steeds ingewikkelder en celstructuren ontstonden. De manifestatie van wat wij leven noemen had een aanvang genomen en de eencellige wezens werden langzamerhand meercellige wezens. Begrijpelijk dat Jupiter hier ten slotte uitmondt in Saturnus. De interne structuur en organisatie werd complexer en gaandeweg, d.w.z. na vele miljoenen jaren, onderscheiden we in de evolutie planten, dieren en mensen als hoge organisatievormen.

In het teken Cancer herkennen we de eindeloze reeks van vormen die de Schepper permanent bezigt om het leven uitdrukking te geven, en er ontstaan steeds nieuwe vormen, de schepping stopt niet. De planeet Jupiter symboliseert nu de kosmische kracht om die vormen uit te breiden en te doen voortgaan. Ik sta even stil bij het feit dat Jupiter in Cancer in verheffing staat. Hier laat hij zich van zijn meest volkomen kant zien en staat in dienst van het hogere. Het verbeeldt het eindeloos coördineren en samenvoegen van alle denkbare verbanden en vormen in de schepping.

Maar de natuur beperkt zich niet alleen tot het mineralen-, planten-, dieren- en mensenrijk. Want er is tevens een wereld van verschijnselen die we niet visueel kunnen waarnemen, bijvoorbeeld het denken.

Muziek is weer een andere, die we herkennen in de stand van Jupiter in Cancer, de meest volmaakte taal. Ze is in staat mystiek weer te geven, zoals mag blijken uit de muziek van J.S. Bach.

Muziek is immers een goddelijke uiting en is onderhevig aan dezelfde wetten als de zichtbare wereld, zoals we aanstonds zullen zien. Om dit te onderzoeken moeten we bij de muziekgeschiedenis te rade gaan. Beperken we ons gemakshalve tot de ontwikkeling van de Europese muziekcultuur. Voor de lezers die niet erg vertrouwd zijn met muziek, zal ik mijn best doen zo duidelijk mogelijk de stof uiteen te zetten. Enkele muziekvoorbeelden kunnen tevens de helderheid ten goede komen.

In het algemeen neemt men aan dat de culturele muziek (naast de veel oudere volksmuziek) een aanvang nam binnen de eredienst van de rooms-katholieke kerk, namelijk met het gregoriaans, en zijn oorsprong had in de joodse muziek. Deze was al geruime tijd voor het jaar 1000 ontstaan. De muziek bestond uit een eenstemmige vocale melodie zonder begeleiding of harmonische ondersteuning.

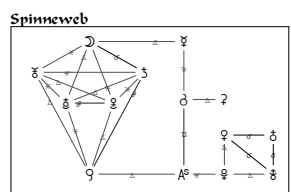
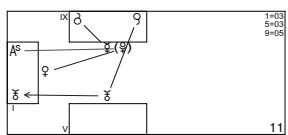
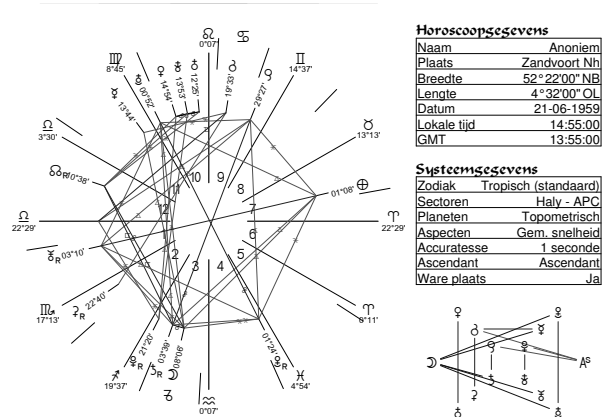
Dan zet de verdere ontwikkeling in. De eerste stap naar meerstemmigheid was, dat men onder de eenstemmige melodie een lange noot liet spelen, ontleend aan de volksmuziek waarin men een lang aangehouden basnoot liet meeklinken (doedelzak). Maar al gauw kreeg een tweede stem de aandacht en wat later een derde. Dit had tot gevolg dat men besef ontwikkelde van "harmonie", een toonrelatie in de toonladder tussen de verschillende stemmen, en geëigende samenklanken. Vanuit het gregoriaans kwam de toonladder tevoorschijn in meerdere vormen, welke men kerktoonladder noemde. Dit had tot direct gevolg dat als vanzelf de harmonie (Venus) vorm kreeg.

De eenvoudigste was aanvankelijk de drieklank bijvoorbeeld C-E-G (voorbeeld no.1). Deze was gebaseerd op de grondtoon, begintoon van de bijbehorende toonladder, ook wel Tonica genoemd, in ons voorbeeld de C. Dit grondpatroon van samenklank (met alle z.g. omkeringen) handhaafde zich door vele eeuwen heen tot men bovenop de quint een vierde toon toevoegde, de septiem (voorbeeld no. 2). Vanaf de zestiende eeuw gebruikte men als dominant akkoord het septiemakkoord: C-E-G-Bes. Wij weten intussen niet beter, maar het is langzamerhand ontstaan uit de eenvoudige drieklank met toevoeging.

De klassieke periode zoals die heet, van Mozart, Haydn en wat later Beethoven, maakte essentieel gebruik van het septiemakkoord. Beethovens eerste symfonie begint met een septiemakkoord. Bach en vóór hem Purcel kenden het septiem ook wel degelijk, maar het gaf nog niet de karakteristieke kleur

Astral

Merlin's Deluxe Astrology Book

♄	29°26'45"	♈
♃	8°05'41"	♈
♂	19°32'54"	♈
♂	14°54'09"	♈
♂	12°24'41"	♈
♂	22°40'08"	♈
♂	3°39'29"	♈
♂	13°53'07"	♈
♂	3°10'13"	♈
♂	0°55'17"	♈
♂	1°24'23"	♈
♂	13°44'10"	♈
♂	21°20'02"	♈
♂	22°28'40"	♈
♂	1°07'36"	♈
♂	10°37'36"	♈

Aspecttotalen	Uit	In	Toe	Af	Tot.
♂	3	1	1	3	4
♂	8	10	12	6	18
♂	2	1	3	0	3
Totaal	13	12	16	9	25

Verheffingen	Ess.	Acc.
Verheffing	♂	
Sterk	♂	
Zwak	♂	
Val		
K.gang	1	10 9 11 9

Astral is een deluxe astrologieprogramma. Bijzonder uitgebreid en accuraat, bijzonder mooi om te zien, bijzonder handig in het gebruik. Astral ondersteunt diverse astrologische systemen, waaronder het WvA-systeem. Astral geeft u veel kleurige tekeningen en tabellen, en een professionele afdruk van de horoscoop op papier. Een uitgebreid online handboek van ruim 150 pagina's behandelt alle opties en technische achtergronden.

U kunt de sharewareversie van Astral al voor € 7,00 aanschaffen. U kunt het programma dan (met een paar kleine beperkingen) rustig zelf uitproberen. Als u het programma binnen vier weken bestelt, krijgt u dit bedrag zelfs retour! De volledige versie kost € 66,00. Minimum systeemeisen: CPU 486DX-66, Windows 3.11, 256-kleuren scherm.

Merlin's Software
 Postbus 473 * 3700 AL ZEIST
 Website: http://home.planet.nl/~sieth017/merlins_software/ms_astra.htm
 E-mail: Merlin@silvercircle.org
 Tel: 030 - 696 19 37

en had niet die nadruk zoals we die kennen bij Mozart en tijdgenoten. Intussen laat Jupiter de spanning toenemen.

De expansie in de harmonie ging verder en in wat bij de muziekgeschiedenis de romantiek genoemd wordt, verschijnt het none-akkoord: C-E-G-Bes-D (voorbeeld no. 3). Dit vond zijn hoogtepunt in de impressionistische periode met Ravel en Debussy. Deze vorm van uitbreiding is in feite een verhoging van de spanning.

Maar dan lijkt de expansie uitgeput te zijn en gebeurt er iets opmerkelijks. In een onstuitbare drang tot vernieuwing, halverwege de 20e eeuw, liet men de toonladder en dus de tonaliteit los. Alle tonen waren nu gelijkberechtigd, en we hadden de atonale muziek, met als voorloper de 12-toonsmuziek (Schönberg, von Webern, Alban Berg). Dit werd later nog eens uitgebreid met de seriële muziek, waarin ook het ritme werd betrokken. Aanvankelijk gebruikte men samenstellingen van het traditionele twee- of driedelige metrum in de maatindeling, en kregen we de vijfkwarts- of zevenkwartsmaat. Strawinsky ging nog een stap verder door in werken als *Le Sacre du Printemps* 2/8 en 3/8 en 2/4 en 5/4 door elkaar te gebruiken. De volgende sprong was dat men geheel loskwam van het metrum.

Er was uiteindelijk geen vaste maatindeling meer en dus werd Saturnus overboord gegooid. Een wijze van expansie in het vormeloze. Toch heeft ook dit fraaie muziek opgeleverd.

Op dit moment is er bij de jonge componisten een tendens om weer naar de tonale muziek terug te gaan. Wat het verloop verder zal zijn is moeilijk te voorspellen. Demeter gaat nog door Capricornus, maar wanneer ze door Aquarius gaat lopen, kan Jupiter ons verrassingen bezorgen.

Jupiter bevordert de groei in de meest ruime zin. Het is de enige planeetkracht die dat doet. Hij heeft Cancer in optimale zin daarvoor nodig, want dit teken symboliseert de veelheid van vormen in de schepping. Jupiter weet te coördineren, de juiste delen die door Vulcanus onderscheiden werden, samen te voegen tot een groter organisme. In Capricornus is dat onmogelijk omdat de vorm hier bevroren is tot een vast systeem. In Sagittarius gaat het gemakkelijk en natuurlijk, in Gemini is het moeilijk door de onwil tot verbinding welke Gemini eigen is.

Muziek is ook een typische Cancer-uiting en heeft een onuitputtelijke oceaon van vormen in voorraad. Daarom voelt Jupiter zich hier lekker en zorgt voor overdaad en rijkdom.

Om nog even met de geschiedenis van de muziek te besluiten. Het staat vast dat men vroeger de tempo's van een stuk veel langzamer nam. In de loop van de tijd ging men sneller spelen en ook dat is een uiting van Jupiter. Let wel, het tempo van een muziekstuk is van Mars, maar het feit dat men dit wilde gaan opvoeren is van Jupiter (toename). Nog in het begin van de 20e eeuw deed dirigent Willem Mengelberg drie uur over Bachs *Mattheuspassion*, tegenwoordig is twee uur normaal.

Zelfs de toonhoogte werd in de loop van de eeuwen hoger. Wat tegenwoordig een "a" is, klonk in Bachs tijd als een "as". Tegenwoordig is 440 hertz de standaard toonhoogte van een "a".

Onderstaand ziet u de betreffende voorbeelden.

DE OPZET VAN HET WvA-SYSTEEM

EN HET DOEL DAT DIT KAN DIENEN

PAULA SCHREURS

Inleiding

Te midden van de vele astrologische groeperingen in ons land staat de WvA sinds jaar en dag bekend als een groep met een heel eigen visie en methode. Dit blijkt vooral uit een afwijkende opzet van de horoscoopfiguur en een eigenzinnige aanpak van de duiding. De WvA gaat hiermee voorbij aan de gangbare traditionele werkwijze en kiest voor een eigen astrologische koers. Met deze eigen koers heeft de WvA aan de ontwikkeling van de astrologie een eigentijdse bijdrage willen leveren.

In de jaren waarin deze opzet tot stand kwam, werd regelmatig aandacht besteed aan het hoe en waarom van deze benadering. Veel daarvan kan nog in oude artikelen en cursusteksten worden teruggevonden (2, 9, 10, 15). De levende presentatie ervan ligt echter al geruime tijd achter ons en donateurs van na 1990 kennen deze presentaties alleen uit de verhalen die er eventueel nog over worden verteld. Het is dan ook begrijpelijk dat de inzichtelijke kijk op het systeem en haar achterliggende visie niet meer zo voorop staan als in de jaren waarin deze werden ontworpen.

Ondertussen zijn er in de laatste decennia ook elders nieuwe astrologische stromingen tot ontwikkeling gekomen. Net als de WvA hebben deze vaak een spirituele achtergrond en grote groepen mensen voelen zich erdoor aangetrokken. In de WvA zien we dan ook regelmatig duidingselementen van andere richtingen in de interpretaties tevoorschijn komen. Naarmate onze inzichtelijke kennis omtrent de visie van de WvA wat naar de achtergrond raakt, verzwakt echter ook ons vermogen om deze elementen te kunnen wegen. Want elementen en argumenten die van elders stammen kunnen in bepaalde gevallen de duiding wel verrijken, maar verzwakken deze juist wanneer ze vreemd zijn aan het coherente, organische verband van de methode zelf. Daarom wil ik proberen om, aanvullend op hetgeen er al eerder over werd geschreven (2, 9, 10, 11, 15), het specifieke ka-

rakter van deze methode nog eens in beeld te brengen, zodat de beoefenaars ervan de aanpak van hun werk daaraan kunnen toetsen.

Herinneringen

Hiervoor wil ik dan teruggaan naar mijn herinneringen uit de zeventiger en tachtiger jaren van de vorige eeuw, toen ik zelf met mijn astrologiestudie begon. In die tijd lag de bestuurlijk-inhoudelijke leiding van de WvA in handen van Hans Cosman en Jan Bakker. Beiden waren leerlingen geweest van Th.J.J.Ram en werkten nauw met elkaar samen. In meerdere geschriften beschreven zij de opzet van de methode en bij verschillende gelegenheden lichtten ze de geesteswetenschappelijke kant ervan toe (1, 9, 11, 24).

Bij mijn weten is dat wat minder het geval geweest voor de zelfontwikkeling die doorgaans als richtinggevend achter de WvA-duidingen wordt gedacht. Echter, alles wat ik daarvan weet, heb ik indertijd slechts bij toeval van deze leraren kunnen opvangen. Helaas heb ik er later ook geen navraag meer over kunnen doen. Daarmee is datgene wat ik hier wil schetsen slechts een samenvatting van mijn begripsvorming over de fragmentarische gegevens die mij toen ter ore zijn gekomen. Deze samenvatting kan dus niet gelden als een inhoudelijke kennisoverdracht van mijn leraren naar de donateurs van nu. Uiteraard kan er ook geen sprake zijn van volledigheid. Het betreft alleen mijn begripsvorming ervan.

Dat alles neemt niet weg dat het navolgende het kernpunt is geworden van mijn visie op horoscopie en op de mogelijkheden die daarin voor menselijke ontwikkeling besloten liggen.

Hoe het begon

In de periode voor en na de Tweede Wereldoorlog had zich rond de astroloog Th.J.J.Ram een aantal eminente astrologen verzameld. Deze kring van voormannen vormden een intensief werk- en studie-

studieverband, dat zich onder leiding van de heer Ram tot doel had gesteld de astrologie inzetbaar te maken voor maatschappelijke, persoonlijke en innerlijke ontwikkeling. Naast de inzichtelijke bijdrage die deze vernieuwing bood, leverde deze ook een overdraagbare methodiek op. Tijdens openbare bijeenkomsten werden het hoe en waarom ervan stap voor stap gedemonstreerd, inhoudelijk toegelicht en met enthousiasme verdedigd. Mede door de enorme inzet van kwaliteit en overtuigingskracht kon deze benadering voor een grote groep mensen een belangrijke bron van inspiratie worden.

Ramschool

Deze stroming, die ook wel de Ramschool wordt genoemd, was (en is) uniek in de wereld en zette gedurende meerdere decennia de toon in astrologisch Nederland. Vóór de Tweede Wereldoorlog golden met name A.E.Thierens, L.Knecht en de reeds genoemde heer Ram als de belangrijkste initiators hiervan. Gedrieën waren zij geïnspireerd door de theosofie. In de naoorlogse jaren droegen naast Th.J.J.Ram en I.de Beer vooral ook Hans Cosman en Jan Bakker deze lijn verder uit. Hoewel beide laatsten broeders in het vak waren, hadden zij ten aanzien van het "waarom" van deze methode echter ieder een eigen benadering. Dit verschil prikkelde hun toehoorders en bood hun, naast raadselen, ook ruimte om zelf een eigen mening te vormen.

Na het overlijden van Hans Cosman in 1981 zette Jan Bakker, als "laatste der mohikanen", dit werk in de tachtiger en negentiger jaren onvermoeibaar voort. Net als de heer Ram bezat ook hij veel kennis van de theosofie. Vanuit deze achtergrond legde hij voor de donateurs van mijn lichte dan ook een theosofische basis voor de visie van de WvA (1). Maar omdat hij als enige van de groep leerlingen rond de heer Ram was overgebleven, raakten met de lessen van Jan Bakker de andere benaderingen, waaronder die van Hans Cosman, wat op de achtergrond. In diens woorden had ik indertijd echter, naast de methodisch-technische argumenten, ook een verscholen mysterie horen doorklinken.

Eigen evidentie

Want tijdens de lessen van Hans en Jan ving ik soms opmerkingen op, waarin essenties te beluisteren vielen die een eigen evidentie in zich droegen. Deze opmerkingen waren nogal cryptisch en abstract van aard. Zij stamden echter uit een begrippenkader dat eigen was aan de astrologie en zodoende vrij stond van een tweede flankerende leer. Zij wortelden in het kosmische gegeven zelf. Daarmee waren ze waarde-

vrij en niet-ethisch (2, 11).

Echter, toen Hans overleed was ik zelf nog maar een prille leerling en over zijn mysterieuze opmerkingen heb ik dan ook geen navraag meer kunnen doen. Wanneer het dan in dit artikel gaat over de methode van de Ramschool en het doel waarop deze is afgestemd, wil ik zeker ook trachten de lijn van Hans Cosman hierin mee te nemen, zodat ook deze, samen met de vaak aangehaalde theosofische benadering, gekend kan blijven.

Eigen denkkraft

Zoals gezegd was de denklijn van Hans Cosman abstract. Daarmee was zijn benadering niet de makkelijkste. Ook ligt er de reeds genoemde moeilijkheid dat we niet kunnen teruggrijpen op een inhoudelijke tekst of boek waarin zijn visie nog eens valt na te lezen. Want, afgezien van enkele artikelen van zijn hand, staat de visie van Hans Cosman bij mijn weten nergens op papier. Willen we daarom anno 2010 toch nog iets van die visie kunnen terughalen, dan moeten we onze eigen denkkraft wakker roepen. Dit vraagt van de lezer een zekere inspanning.

Een poging tot integratie

Wanneer we dus over een wat breder front iets willen proeven van de motieven die onder de specifieke werkwijze van de WvA-methode liggen, dan gaan we een poging wagen om de menselijke ontwikkeling, zoals die in de dieptepsychologie wordt gezien, alsmede de visie die door de theosofie wordt aangereikt, samen te brengen met de technisch-inhoudelijke argumenten die voor de horoscoopopzet gelden en deze drie zodanig onder één noemer te brengen, dat die kan gaan dienen als een instrument voor groei van de zich ontwikkelende mens van onze tijd.

Een bijkomend voordeel van deze poging is ook wel, dat de WvA-astrologen onder ons zich nog eens het specifieke van hun werkaanpak kunnen realiseren en deze kunnen verwoorden naar vakgenoten buiten de eigen kring.

Vanuit een brede voorbereidende oriëntatie wil ik in dit artikel dan ook de klim gaan wagen naar enkele bijzondere hoogtepunten van deze benadering en deze plaatsen binnen het kader van de Ramschool, zoals ik die heb leren begrijpen.

Wat laat een horoscoopfiguur zien?

De horoscoopfiguur bestaat uit een tekening in een plat vlak. Deze tweedimensionale figuur is een ge-

projecteerde weergave van een ruimtelijke, driedimensionale situatie. Met de projectie valt er dus één dimensie weg. Door het uitvallen van deze dimensie kan de afbeelding maar een deel van de totaal aanwezige informatie tonen. Een ander deel gaat verloren. Welk deel dat is, hangt af van de hoek van waaruit we naar dat totaal kijken. Want, staande in een bepaald punt, hebben we een zeker zicht op het veld om ons heen. Vanuit een ander punt dat ietsje verderop ligt, krijgen we nieuwe feiten in beeld, terwijl eerdere feiten daar juist uit ons blikveld verdwijnen. Ons zicht verandert dus wanneer we vanuit een ander punt naar datzelfde veld kijken. Hieruit blijkt dat we samen met de keuze voor een punt van waarneming, ook een *standpunt* voor onze beschouwingen hebben ingenomen.

Deze keuze is onvermijdelijk. Bij iedere gelegenheid waarin we door projectie iets in beeld willen brengen, moeten we zo'n uitgangskeuze maken.

Ook in ons persoonlijk leven kijken we vanuit ons eigen standpunt naar de wereld om ons heen. Van daaruit zien we dan bepaalde dingen gebeuren, terwijl andere feiten aan onze aandacht ontsnappen. Vaak nemen we dan aan dat onze waarneming dezelfde zal zijn als die van onze buurman en dat onze beleving ongeveer met de zijne overeen zal komen. Maar bij navraag blijkt dan vaak dat dit niet helemaal het geval is.

Keuze

De voormannen van de WvA hebben zich de noodzaak van die keuze gerealiseerd en hier bewust gebruik van willen maken. Zo ontwikkelden zij eerst de criteria voor een individuele astrologische dienstverlening (2, 9, 10) en ontwierpen op grond daarvan een projectieprocedure, waarin de horoscoopfactoren in geïndividualiseerde vorm op het vlak van tekening worden overgebracht. Zij realiseerden daarmee een horoscoopfiguur, waarin vanuit de kosmische situatie het meest individuele aanzicht van de geborene tevoorschijn kon komen en die zo voldeed aan het doel dat zij wilden dienen. Vervolgens werkten ze in de duiding dit individuele aanzicht consequent verder uit.

Een WvA-horoscoop toont dus niet de werkelijkheid als geheel, want die kunnen we - op welk standpunt we ook staan en hoe we onze projectie ook inrichten - niet volledig weergeven. Een WvA-horoscoop toont wel een specifiek aanzicht van het kosmische verband op het moment van geboorte, en plaatst de duiding in ditzelfde perspectief.

Wat is werkelijkheid?

Op het punt van deze keuze en in het besef van ons partiële kennen, komt dan wel de vraag op of die volle werkelijkheid voor ons eigenlijk wel kenbaar is. Astrologen (en alle andere wetenschappers) proberen zich, ieder op hun eigen manier, een beeld van de werkelijkheid te vormen. Ze komen dan op heel verschillende opvattingen uit. Zelfs de meest simpele waarneming van een concreet voorval blijkt in de ene mens tot een ander beeld te leiden dan in de andere.

Wat bedoelen we dan met werkelijkheid? Wat speelt er allemaal mee wanneer we proberen ons daarvan een beeld te vormen?

Bedoelen we met werkelijkheid alleen de fysieke natuur, of betrekken we daarin ook het krachtenveld en de acties van de levende wezens die zich in die natuur ophouden? Hun acties hebben immers invloed op die fysieke natuur. En hoe ga je dan om met de verschillende wetten die op die onderscheiden gebieden gelden? Zijn die onderling te combineren en hoe werken die dan op elkaar in?

Waarneming

Waar onderzoekers steeds voor deze vragen worden gesteld, lopen de opvattingen over wat werkelijkheid is behoorlijk uiteen. Volkeren in het Westen beleven deze anders dan in het Oosten. Natuurvolkeren beleven deze anders dan de mensen in geciviliseerde gebieden, en ook weer anders dan de mensen in de grijze oudheid.

In deze onderscheiden meningen stelt de huidige rationele wetenschap zich best wel superieur op. Toch heeft de kwantummechanica inmiddels ook in dié kringen kunnen aantonen, dat iedere waarneming gerelateerd is aan de waarnemer en dat geen enkele waarneming aanspraak kan maken op een waardevrije weergave van de objectiviteit (3).

La Mama

Vroeger, voordat we naar de objectiviteit om ons heen gingen kijken en ons daarover iets afvroegen, leefden we in eenheid ermee. We maakten daarin geen onderscheid tussen onszelf en de dingen om ons heen. Het afstandelijk denken was niet actief. De relatie met de werkelijkheid des te meer.

Deze verhouding tot de werkelijkheid vinden we bij verschillende volkeren, zoals de Indianen, Eskimo's en Zigeuners, terug. Het is bekend dat de mensen van deze volken middels een helderwetend contact over langere afstanden met elkaar in verbinding kunnen staan. In de jaren zestig van de vorige eeuw bezong Charles Aznavour, naar aanleiding van een collectieve zigeunertrek die zich in Europa voor-

deed, dit telepathisch contact. Van heinde en verre kwamen de rondtrekkende groepen (toen nog zonder mobiele telefoons) naar een plaats ergens in Oost-Europa om afscheid te nemen van hun oude, stervende stammoeder. Deze collectieve migratie maakte indertijd alom grote indruk, hetgeen Aznavour bracht tot het schrijven van zijn chanson "La Mama".

De onderlinge verbondenheid die uit zo'n collectieve migratie spreekt, is een deel van de werkelijkheidservaring van dit volk; ze zijn vertrouwd met de verbinding en werken ermee. Daaraan loopt ook hun instelling ten aanzien van dit soort informatiekanalen parallel. Ze vragen zich niet af of hun ervaring wel klopt. Ze nemen geen distantie in ten opzichte van de signalen die ze ontvangen: dit is hun werkelijkheid en deze functioneert in hen effectief.

Bewijsvoering

De werkelijkheidsopvatting van de huidige wetenschap en de westerse mens is beduidend anders. Door hem wordt alleen datgene als werkelijk aangenomen wat hij in de concrete stof kan zien, of wat hij via een registratie buiten zichzelf kan aantonen. Ook geldt voor hem alleen iets als werkelijk wanneer een andere waarnemer of een geschikt instrument het fenomeen kan registreren.

Helderziende of anderszins telepathische momenten bij een heel volk zijn echter niet herhaalbaar. Ze zijn ook niet in een proefopstelling te organiseren, want een proef is een nabootsing en geen werkelijkheid. Eerder roept een proefopstelling afstand tot die werkelijkheid op. Hierdoor dreigt het werkzame telepathische systeem buiten werking gesteld te worden in plaats van dat het zich kan tonen. Zo zien we dat deze fenomenen meestal aan de rationele bewijsvoering ontsnappen. Dit hoeft echter niet te betekenen dat ze dan ook minder werkelijk zouden zijn.

Sturing door verklarende kaders

Ook binnen het veld van de erkende wetenschap ligt niet alles even duidelijk vast. De verklarende kaders waarbinnen de verschijnselen geplaatst worden variëren zelfs al per discipline. Deze werken dan ook vaak langs elkaar heen.

Zo zal een allopathisch georiënteerde arts bepaalde ziektesymptomen anders willen interpreteren dan een arts met een meer holistische benadering. En deze zal ook weer anders denken en kijken dan een psycholoog, of pedagoog. Ook de adviezen van ieder van deze therapeuten zullen zich op een ander aspect

van de patiënt richten. Zo zal een medicus die geen waarde hecht aan het verband tussen psyche en lichaam, een rugpijnklacht anders willen zien dan een arts of fysiotherapeut die daar wel rekening mee houdt. Zelfs zullen de afzonderlijke therapieën ieder ook een eigen resultaat opleveren, zodat de betreffende therapeut zijn eigen opvattingen daarin bevestigd zal zien.

Hiermee moge duidelijk zijn, dat het vooraf ingenomen standpunt bepalend is voor de waarnemingen die worden gedaan en ten slotte sturend doorwerkt tot in de eindconclusies toe. De begrippen werkelijkheid en waarheid zijn dus betrekkelijk. Dit geldt ook voor het gegeven dat in een horoscoopfiguur te lezen is.

Denken en Ik-vorming

Onze waarneming van de werkelijkheid kent dus verschillende invalshoeken. In dit verband zien we in de loop van de geschiedenis dat het menselijk denken een aantal stadia doormaakt en dat het algemeen geaccepteerde wereldbeeld daarin mee verandert. Deze verschillende vormen van denken werden al eerder in WvA-verband beschreven (4).

Ook zien we deze stadia terug in de ontwikkelingsfasen van het enkele individu, als gerelateerd aan de Ik-vorming. Ook hiervan werd in meerdere WvA-lezingen en -cursussen gewag gemaakt. Daar het Ik centraal staat in de benadering van de WvA, is een goed begrip omtrent de functie ervan wel van belang voor het beantwoorden van de vraag die we in de titel van dit artikel hebben gesteld (5, 23).

Van kind naar volwassene

We kunnen de wijze waarop het Ik uitkristalliseert aflezen aan de opeenvolgende ontwikkelingsfasen van kind naar volwassene. Jan Bakker gaf hierbij altijd het voorbeeld van een peuter die zich aan een tafel stoot en daarbij de schuld geeft aan die tafel: "Stoute tafel!" zegt het, alsof de tafel de botsing zou hebben veroorzaakt. In deze interpretatie heeft niet alleen het kind maar ook de tafel bepaalde intenties, namelijk om het kind opzettelijk pijn te doen. Zo leeft het kind in een omgeving die zelf ook leeft. Daarmee staat het in open verbinding met alles om hem heen.

Deze eenheid wordt opgebroken wanneer het kind zichzelf gaat zien als iets apart, als iets dat zich van die omgeving kan onderscheiden. Het gaat "Ik" zeggen. Dit is een belangrijk moment. Het kind wordt wakker op zichzelf en ziet zichzelf niet meer in de wereld, maar tegenover die wereld geplaatst. Alles om hem heen wordt een niet-Ik, een fenomeen

buiten hem.

Vanuit zijn ontluikend Ik-besef ervaart hij vanaf dat moment zichzelf als het centrum van zijn eigen universumpje van waaruit hij nu de omgeving gericht gaat bekijken.

Op dat moment ontwaakt ook het causale denken. Het kind wordt niet alleen wakker op zichzelf, maar ook op zijn mogelijkheden om de buitenwereld te beïnvloeden en in te richten naar zijn eigen wensen. In deze wisselwerking met de buitenwereld doet het kind ervaring op. Zo bouwt het, als het eenmaal volwassen is geworden, een eigen omgeving op, van een gezin, een vriendenkring, werk, tot in een groter verband ook een maatschappij om zelf in te kunnen leven.

Verlichting en Ik-emancipatie

Dit objectiverende, causale denken dat aan het spanningsveld tussen Ik en niet-Ik ten grondslag ligt, deed zijn intrede in de periode van de Verlichting. Sindsdien heeft het een hoge vlucht genomen. Vooral op natuurkundig en medisch-technisch gebied heeft dit ons veel gebracht. Met de vondsten die zo werden gedaan veranderde ook ons wereldbeeld en daarmee onze opvattingen over de werkelijkheid.

Maar dat was niet het enige. Want op grond van dit procesmatige denken vormden we onze eigen mening en gingen we ertoe over om eigen keuzes te maken. Daarmee namen we ons leven in eigen beheer. Dit is belangrijk, want met deze denkwijze plaatsen wij onszelf, net als de peuter die Ik gaat zeggen, in het middelpunt van onze eigen wereld.

Dit self-centered Ik, dat vanaf nu als toetssteen gaat fungeren, moet dan ook, ondanks de nadelen die het met zich meebrengt, worden gezien als een grootse ontwikkeling. Het heeft onze persoon geëmancipeerd, waarmee zelfbestuur en maatschappelijke democratisering voor ons mogelijk zijn geworden.

Eenheid van gedachte als Ik-kwaliteit

En er is nog meer: naast deze Ik-instelling heeft het rationele denken ook iets in ons gevormd wat ik "denkdiscipline" en "denkhygiëne" zou willen noemen.

We hebben geleerd dat "appels en peren" niet bij elkaar kunnen worden opgeteld. Dit inzicht behoedt ons ervoor om halverwege een redenering naar een ander uitgangspunt over te stappen. Want door te "draaien" laten we het punt van terugkoppeling, de toetssteen, los. Daarmee verliezen we de mogelijkheid om conclusies te kunnen trekken. We kunnen dan wel een aantal gegevens hebben verkregen, maar als die vanuit meerdere gezichtshoeken zijn verza-

meld, dan hebben we "appels en peren" bij elkaar gebracht, waardoor we met het geheel toch niets meer kunnen aanvangen.

Vanuit de denkdiscipline van de Verlichting heeft zich dan ook niet alleen vakkennis kunnen ontwikkelen, maar zijn er ook innerlijke kwaliteiten gevormd, zoals een zintuig voor logica en waarheidsvinding. Ook in ons zijn er dus zintuigen tot ontwikkeling gebracht. Deze opbrengst is niet gering.

Winst en verlies

Ik noem dit met opzet zo, omdat het causale, rationele denken ook wel wordt gezien als een verliespost voor ons universele besef van eenheid. En vanuit een bepaald punt gezien is dat ook zo. Maar in de omzetting naar het rationele denken wordt in plaats van het universele besef van eenheid, een nieuwe eenheid ingesteld, namelijk die op individueel niveau. Deze Ik-instelling is kenmerkend voor de mensen van onze tijd.

En waar wij door onze levensverrichtingen bovendien grote invloed hebben op elkaar, de natuur en de ontwikkeling van de wereld, kan onze inbreng alleen maar ten positieve werken wanneer wij aanspreekbaar zijn op onze keuzes en handelingen. Hiervoor is een wakker aanspreekpunt, een Ik-besef nodig.

En inderdaad, onze hele westerse wereld gonst van de gespreksgroepen, overlegorganen, hoorzittingen en pogingen om de democratie wereldwijd te laten functioneren. Naast de wetenschappelijke winst die de Verlichting ons bracht, is deze menselijke winst in onze tijd ook niet meer weg te denken.

Menswetenschappen, theosofie en WvA

In het causale denken stelt de mens dus zijn eigen waarnemingen centraal. Hij hanteert hierbij zijn eigen referentiekader als werkelijkheidsopvatting. Binnen dat kader krijgen voor hem de dingen die hij ziet gebeuren betekenis.

Het Ik-georiënteerde, subjectieve karakter van deze wetenschappelijke opstelling, brengt natuurlijk met zich mee dat dit referentiekader regelmatig zal moeten worden bijgesteld. En zo wordt overal waar een wakker Ik-besef functioneert, verder gewerkt aan objectivering.

Dit gebeurt ook op individueel niveau. Ieder van ons is immers een subjectief wezen en plaatst de gebeurtenissen binnen zijn of haar eigen denkraam. Het is dan ook niet te verwonderen dat in het kielzog van de natuurwetenschappen, ook de mens zelf en de wijze waarop hij met zijn denkraam omgaat onderwerp van studie zijn geworden.

Aan het eind van de negentiende eeuw werden hierin

twee stromen belangrijk. Vanuit de universitaire hoek kwam de dieptepsychologie op, gevolgd door andere menswetenschappen, terwijl door de Theosofische Vereniging de theosofie in het Westen werd geïntroduceerd. Ieder van deze stromen had een baanbrekende invloed op het denken over de menselijke natuur en de onderscheiden levensgebieden waarop het "Ik" zijn invloed uitoefent.

Tegenhangers

Deze beide richtingen, de psychologie en de theosofie, zijn in een bepaald opzicht elkaars tegenhangers. Want waar de psychologie zich vanuit de subjectieve waarneming en geconstateerde vormen van psychisch disfunctioneren ontwikkelde, daar biedt de theosofische leer een objectief kader met een welhaast wetenschappelijk karakter. Naast de leer omtrent de hogere gebieden en de bezielende leiding die daarvan uitgaat, worden hierin immers ook de wetmatigheden behandeld waaraan de ontwikkeling van die gebieden onderhevig is. Eigenlijk voorzag de theosofie in een door velen gevoelde behoefte aan objectivering van de traditionele kerkelijke leer. Theosofie werd daarom ook wel beschouwd als een soort natuurkunde van de hogere gebieden.

Vooraf in kringen van wetenschappelijk ingestelde mensen, of van diegenen die hechtten aan kennisname zonder Ik-verlies (lees: zonder uitlevering aan een geloof), vond de theosofie dan ook grote ingang. Op grond van deze beide kennisgebieden, de dieptepsychologie en de theosofie, ontwikkelden de voormannen van de WvA een astrologische benadering die op deze twee kennisgebieden was afgestemd. Binnen de astrologische wereld waren zij in dat opzicht pioniers.

Astrologie te midden van andere wetenschappen

Daarbij moet worden opgemerkt dat astrologie als wetenschap te midden van andere wetenschappen een heel eigen plaats inneemt. Zij stoelt niet op het eenheidsdenken, waarin de mens in een levend verband met de kosmos verkeert. Astrologie werkt integendeel vanuit een lokale plaats en tijd en produceert een horoscoopfiguur waarin alleen het heersende energetisch veld van dat ene puntmoment wordt beschouwd.

Net als de rationele wetenschap werkt astrologie dus met de aanname van een gesepareerd individu. Toch is astrologie ook niet bij de rationele wetenschappen in te delen. Een geboortegegeven is immers uniek; het komt slechts eenmaal voor. Daarmee is het niet herhaalbaar, zodat horoscopische bevindingen aan een bewijsvoering volgens de wet van de grote aan-

tallen ontsnappen. Astrologie functioneert dus niet binnen dat rationele denkkader; het zal daar ook geen erkenning kunnen krijgen. Het ene past niet op het andere.

Ten slotte wijkt de werkwijze van de astrologie ook af van die van de theosofie. Ook hier berust het verschil op de beperking van het gevondene tot deze ene geborene en is generalisering ervan, in de zin van een wetmatig vastleggen, niet mogelijk.

Complementair

Als het denken van de astroloog dan niet is ingericht op de werkmodellen van die andere denkrichtingen, hoe werkt astrologie dan wel?

Ten eerste: vanuit de theosofische benadering gaan we in de WvA-astrologie uit van een Ik en een niet-Ik. We stellen daarbij dat het Ik weliswaar onderscheiden is van het niet-Ik, maar dat het daaraan ook complementair is: deze omgeving, dit niet-Ik, doet zich alleen voor tegenover dit specifieke Ik. In zijn separatie roept het Ik zijn omgeving, als zelf geschapen tegenspeler, om zich heen op.

In deze visie is het Ik dus geen geïsoleerd gegeven, dat zich in een omgeving beweegt die daar los van staat. Per moment en plaats van waarneming verschijnen beide als een voorwaardelijk verbonden koppel. Daarmee heeft het ene, het Ik, net zo'n individueel karakter als het andere, de omgeving, het niet-Ik.

En ten tweede: hoewel de astrologie, net als de moderne wetenschap, het Ik centraal stelt, geldt het Ik hier niet als toetssteen voor waarheidsvinding. In het astrologisch denken geeft de gezamenlijkheid van Ik en niet-Ik de werkelijkheid weer, ook al kan die alleen maar gelden als de werkelijkheid van dit ene puntmoment.

Het Ik en zijn bijbehorende omgeving vormen dus samen een eenheid, echter zonder met elkaar in symbiose te verkeren. Hun verhouding is die van twee tegenspelers die op elkaar aangrijpen en elkaar ontwikkelen.

Geen vervreemding

Astrologie ziet het individu dus niet afgescheiden van zijn omstandigheden. De wereld wordt niet opgesplitst in een oorzaak en een gevolg. Het Ik en zijn omgeving worden samen zichtbaar. Hun gezamenlijke wisselwerking is de toestand in de kosmos van dat moment en op die plaats. Daarmee roept astrologie niet het vervreemdende effect op dat het causale denken wel doet.

In de visie van de WvA vertoont de totale kosmische situatie zich in twee aanzichten; deze grijpen op el-

kaar aan aan en verwickelen zich in elkaar in de zin van inwikkelen en loswikkelen.

Astrologie leert dus over een algemene universele samenhang die per individu wordt verbijzonderd. Van deze verbijzondering geeft de horoscoopfiguur een zekere voorstelling.

Grotere potentie

Astrologie werkt dus vanuit een eigen werkelijkheidsopvatting. Ten opzichte van andere denkmodellen brengt deze een zekere meerwaarde met zich mee. Want naast een nieuwe vorm van kennen, behelst deze ook een grotere potentie.

Reguliere kennisgebieden houden zich bezig met deelgebieden: een jurist kan ons helpen bij juridische zaken, een medicus bij gezondheidsproblemen en een loodgieter bij het repareren van ons dak, enzovoort. Alleen weet niemand of we de rechtszaak zullen winnen, onze gezondheid zich zal herstellen en of het dak ook afdoende gedicht zal worden. Uiteraard is dat afhankelijk van de vorderingen en vaardigheden die op dat specifieke kennisgebied zijn ontwikkeld, maar daarnaast ook van factoren die wij niet kennen, of niet hebben voorzien. Echter, de astroloog heeft in beginsel die mogelijkheid wel.

Daarmee wil ik niet zeggen dat wij steeds in staat zijn om dit ook waar te maken; we slaan immers vaak genoeg de plank mis. Maar dat doet niets af aan de potentie die in principe in de astrologie besloten ligt. Onze missers wijzen ons er alleen maar op, dat we nog onvoldoende weten van de factoren die in het spel betrokken zijn.

Essenties

Kennelijk berust de astrologie dus op een ander principe dan de reguliere wetenschap. Deze laatste werkt vanuit het menselijk brein en reikt tot daar waar wij, ten aanzien van een bepaald verschijnsel, ons iets hebben afgevraagd.

Achter de veel beoefende horoscopie staat de leer van de astrologie. Anders dan de horoscopie gaat deze niet over de verschijnselen die wij hier zien gebeuren, maar over achterliggende essenties die deze verschijnselen doordringen. Anders gezegd: astrologie handelt niet over de zichtbare fenomenen zelf, maar over de essenties die eraan ten grondslag liggen. Weliswaar komt de werking van die essenties tevoorschijn in alles wat zich op dit ondermaanse voordoet, maar voor alle duidelijkheid: de kennis van de astrologie zelf betreft niet een van de reguliere kennisgebieden. De leer van de astrologie staat daar juist vrij van.

Astrologie leert dus over de essenties die de ver-

schijnselen doordringen en bezielen. Anders dan andere wetenschappen is zij dan ook toepasbaar op alle gebieden van het leven.

Een sprekend voorbeeld daarvan zijn onze uurhoeken. Of we nu een auto willen kopen, een zaak willen beginnen, of een medische ingreep moeten ondergaan, de uurhoek geeft een beeld van de situatie als geheel, zowel van de uitkomst alsook van hoe wij daar zelf in staan.

Primair en secundair

Dit is belangrijk. Want in onze sterke betrokkenheid op het ondermaanse zijn we geneigd om over het hoofd te zien, dat de leer van de astrologie zelf niet op dat ondermaanse vertoeft. Zij kan niet bij een van die kennisgebieden worden ingedeeld. Haar wetten werken weliswaar uit in de verschijnselen, maar de leer zelf is niet gebonden aan welke verschijningsvorm dan ook.

Astrologische essenties zijn abstract. Zo is de astrologische leer primair, terwijl de wijze waarop die zich in ontelbare fenomenen aan ons voordoet secundair is. De fenomenen zijn de uitdrukkingvorm van de essenties, die per gebied in een eigen hoedanigheid verschijnen.

Een goed voorbeeld hiervan vinden we altijd in de secundaire verschijningsvormen van Saturnus. In de mechanica zien we deze essentie tevoorschijn komen als zwaartekracht, in de psyche als angst, in de warmteleer als koude, in de anatomie als de huid en het skelet en in het denken als concentratie. En dit is maar een heel kleine greep uit de vele uitingsvormen van dit planeetprincipe.

Zo is astrologie in staat een reeks van schijnbaar zeer uiteenlopende verschijningsvormen onder één noemer te plaatsen en deze te verwortelen in één planeetessentie

Verborgen en ongrijpbaar

De essentie als zodanig wordt niet geopenbaard. Dat klinkt misschien wat vreemd, maar ik denk dat dit toch echt zo is. Weliswaar is elk levensgebied onderhevig aan de astrologische wetten, maar de astrologische essenties zelf blijven buiten beeld. Met haar grote potentie worden we dan ook tegelijk geconfronteerd met haar ongrijpbaarheid. Binnen het veld van het Ik is zij niet te vangen.

Voor en achter het gordijn

Zoals hierboven al is genoemd, beschouwt de astrologie de mens en zijn omgeving als een complementair samenhangend geheel. Dit samenhangende ge-

heel als zodanig is echter, net als de astrologie zelf, niet aanwezig in de concrete wereld. Want alles op dit ondermaanse verschijnt in opgesplitste vorm, als dualiteit. Dit houdt in dat we als aardse sterveling in onze tijdelijke verschijningsvorm als man of als vrouw en als personen met een eigen standpunt, de astrologische essenties in hun pure vorm niet kunnen bevatten. Pas wanneer we onze tijdelijke verschijningsvorm, dus ook onze horoscoop, kunnen overstijgen, bevinden we ons in een staat van bewustzijn waarin de wereld "achter het gordijn" voor ons toegankelijk wordt.

Daar ervaren we dan de werkelijkheid als non-dualiteit, dus buiten het denkmodel van oorzaak en gevolg, van goed en kwaad, yin en yang, man en vrouw. In deze staat van bewustzijn verschijnen goed en kwaad, of man en vrouw, niet als afgescheiden en elkaar uitsluitende tegendelen, maar steeds in conjunctie, dus altijd gelijktijdig. Het goede is er mét het kwade, het mannelijke mét het vrouwelijke, het verlies mét de winst, ieder met een eigen vitale functie ten opzichte van zijn counterpart. In het grootkosmische bestaat het onderscheid tussen goed en kwaad zelfs helemaal niet.

Astrologie ontsnapt daarmee aan persoonlijke voorkeuren of oordelen. Ze wordt niet gedragen door godsdienstige of lokale ethisch-maatschappelijke waarden. Astrologie laat ons simpelweg zien welke structuur aanwezig is en welke spanningen daarin aan het werk zijn; ze toont ons wat is .

De leer van de astrologie heeft dus geen plaats in het wetenschappelijke en allopathisch therapeutische denkmodel, evenmin als in het godsdienstig ethische waardeoordeel of in de strevingen van maatschappelijke en politieke stromingen. Op deze denkwijzen past de astrologische leer niet. Hiervoor blijft astrologie een gesloten boek.

Het mannelijke en vrouwelijke verenigen

Hier ligt dus een barrière. Maar als we die goed op ons laten inwerken, kunnen we deze barrière wellicht passeren en een indruk krijgen van de bewustzijnsstaat van non-dualiteit. Daarvoor willen we niet proberen om onze gepolariseerde structuur te veranderen; deze behoort immers gewoon tot onze natuur en daar gaat het hier niet om. Wel kunnen we trachten in onszelf de opposerende houding van het Ik om te zetten naar die van een conjunctie met het niet-Ik. Voor deze conjunctie kunnen we het mannelijk en vrouwelijk beginsel in ons bewust gaan inzetten.

In ieder mens leeft zowel een mannelijk als een vrouwelijk beginsel. Deze kunnen we gebruiken als instrument om tot eenwording te komen, zodat we de achterliggende eenheid, waar beide oorspronkelijk

uit zijn voortgekomen, in ons kunnen terugkennen. We beschouwen beide dan niet meer als tegenovergesteld en polair, maar als twee verschijningsvormen van hetzelfde bewustzijn.

Hierbij is het van belang ons te realiseren dat de eenwording van man en vrouw zich op verschillende gebieden kan afspelen.

We kennen de dualiteit van het mannelijke en vrouwelijke in de stof. Hier belichamen Mars en Venus de seksuele liefde in de gevoelens van aantrekking en afstoting. In hun vereniging neutraliseren zij elkaar zeker niet, maar voeren ze hun potentiële spanning ten opzichte van elkaar juist op. Op deze hogere spanning ontstaan dan de kiemen voor nieuwe lichamen in de stof, die weer dragers kunnen worden van een eigen entiteit.

Een tweede dualiteit van het vrouwelijke en mannelijke principe vinden we in voelen en denken. Deze beide, Venus en Vulcanus, zijn ook elkaars tegenpolen, nu echter niet in het fysieke vlak, maar in het zielenveld. In hun wisselwerking voeren zij niet zozeer elkaars potentie op, maar werken ze over en weer bevrijdend op elkaar in. Vulcanus kan Venus bevrijden van haar bindingen, terwijl Venus Vulcanus van zijn afstandelijkheid kan verlossen. De vereniging van deze beide brengt nieuwe kiemen voort op geestelijk gebied. Over dit huwelijk wordt veel in sprookjes verteld (22).

Hermes en Maan

De symbolen van deze beide planeten vinden we bijeengebracht in het WvA-symbool van de planeet Hermes (6 en 7).

De Hermeskwaliteit tilt ons denken uit boven onze particuliere standpunten. Tijdens het duiden van een horoscoop stellen we ons vaak al in op dit samengaan van gevoel en verstand. Echter, wanneer we hierbij de hermetische kwaliteit niet helder voor ogen houden, lopen we toch het risico snel te vervallen in associaties die alleen binnen ons eigen referentiekader gelden. De duider zit dan in zijn eigen "zeepbel", en ook al voelt dat prettig, hij is dan de vereenzelviging (lees: de conjunctie) met de ander kwijtgeraakt.

Daarmee wil ik maar aangeven dat de ziel van de astroloog een niet weg te denken onderdeel is van zijn uitrusting en dat deze als zodanig om een eigen onderhoud vraagt. Het spreekt dan ook voor zich dat voor verantwoord duidingswerk zelfkennis en zelfsturing nodig zijn.

Hermes en hermetisch

In de visie van de WvA is Hermes de planeet van de

astrologie. Hij opent voor ons de toegang naar het gebied waar de werkelijkheid in een grotere potentie zichtbaar kan worden. Hij wordt ook wel de zielengeleider genoemd, degene die ons van het ene gebied naar het andere kan brengen. Maar andersom is hij ook degene die, wanneer onze integratie van denken en voelen onvoldoende is gerealiseerd, dit gebied voor ons hermetisch gesloten houdt. We kunnen dan uit de boeken nog zoveel feitenkennis hebben verkregen, maar daarmee hebben we nog geen zicht op het essentiële punt waar het in een bepaalde horoscoop om gaat. Want een geïntegreerde, individuele duiding kan niet uit de afzonderlijke standen, zoals die in de boeken worden vermeld, tevoorschijn komen.

Kort en goed: als we astrologie gaan beoefenen treden we, door middel van een denken dat tegelijkertijd voelen is, in onszelf naar binnen. We verheffen ons daarin letterlijk boven de wereld van verschijnselen en delen in een achterliggende meerdimensionale werkelijkheid. Deze genereert steeds weer nieuwe vormen. Het is dat nieuwe waar de astroloog zich in zijn duiding voor opstelt.

Het denkraam van de WvA

Anders dan wel eens wordt verondersteld, leidt het astrologisch denken ons dus niet naar een fatalistische levensinstelling, waarin de mens met "touwtjes aan de hemel" vast zou zitten. Astrologie, op een WvA-manier bedreven, beziet ieder mens als een nieuwe en unieke verschijningsvorm van een algemeen, achterliggend levensbeginsel en helpt hem zichzelf te herkennen in de keuzes waar hij op dit ondermaanse voor wordt geplaatst.

Willen we dus de astrologie inzetbaar maken voor de zich emanciperende mens van deze tijd, dan moeten we, zoals eerder al werd aangegeven, uit de totaliteit van de astrologische gegevens het individuele aspect kunnen uitlichten. De voormannen van de WvA hebben met hun opzet dit doel willen dienen.

Let wel: de WvA neemt hiermee, net als het wetenschappelijk bedrijf, een vooringenomen standpunt in. Ook de WvA gaat uit van een bepaalde opvatting omtrent de mens, inclusief de zingeving die bij die opvatting hoort. Dit is niet verkeerd. Als we maar goed voor ogen houden dat we dit doen, dat wij dus ook in zo'n zelfbevestigend denksysteem werken, dat onze uitkomsten aan dat kader zijn ontleend en dat ze alleen daarbinnen een betekenis hebben.

Incarnatie als beperking en spankracht

Hoe ziet dit mensbeeld er nu uit? Jan Bakker reikte ons daarvoor vanuit de theosofie het beeld aan van

een Ego, dat ter incarnatie gaat om in de stof ervaring op te doen (1). Daartoe ontwerpt het in zijn voorgeboortelijk bestaan, samen met de heren van karma, een bepaalde ervaringsopdracht, waarvoor het een uitrusting van krachten, talenten en vermogens meekrijgt die in meer of mindere mate op die opdracht zijn afgestemd.

Eenmaal in de stof kan dit Ego, dat dan vertegenwoordigd wordt door het Ik (5), zichzelf alleen nog maar middels deze uitrusting kennen en kenbaar maken. Hiermee neemt de bewustzijnstoestand van een Ik ten opzichte van een niet-Ik een aanvang.

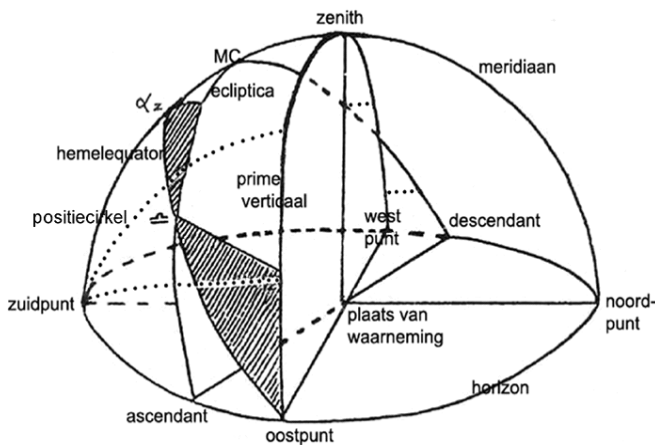
De opgetreden polarisatie impliceert bovendien dat het Ik, naast een Ik-besef, ook een zekere spankracht moet kunnen opbrengen ten opzichte van de omgeving om daarmee te kunnen opponeren. Deze polaire opstelling van het Ik betekent zonder meer een vervreemding van het inwezenlijk-eigene, het achterliggende Ego. Incarneren betekent zo bezien voor het bewustzijn het aannemen van een beperking.

In astrologische zin brengt de tijd- en plaatsgebonden horoscoop deze beperking, het Ik, in samenhang met diens spankracht naar de omgeving, in beeld. In deze visie toont de figuur ons dus datgene, wat in deze incarnatie uitgeleefd en uitgewerkt wil worden, evenals de vorm waarin dat plaatsvindt (8).

De opzet in een notendop

Met dit voor ogen hebben Th.J.J.Ram en de zijnen een methode ontwikkeld, waarin deze beperking (tijd en plaats), gekoppeld aan de spankracht (het Ik), in de horoscoopfiguur zichtbaar wordt gemaakt. Hiermee hebben zij de voorwaarde geschapen om in de latere duiding het geheel van de Ik-intenties binnen de gegeven omstandigheden als ontwikkelingsgegevens te kunnen uitwerken.

Met deze aanpak kenmerkt de WvA-methode zich - in technische zin, doordat zij alle horoscoopfactoren (dus zowel de planeten als de sectorverdeling) volgens eenzelfde procedure in het vlak van tekening projecteert. Voor deze projectie dienen de positie-cirkels als projectie-instrument. Zij staan verankerd in het noord- en zuidpunt op de horizon. Als projectiebogen (zie figuur, pag. 18) koppelen zij de planeten en sectorgrenzen aan de doorsneden zodiakale graad en brengen hen in deze positionering over op het vlak van tekening. De as noordpunt-zuidpunt is daarbij op te vatten als de lokale neerslag van de as zenit-nadir. De as noordpunt-zuidpunt dient daarin als de tijd- en plaatsgebonden neerslag van het Ik dat in de as zenit-nadir staat. Zo bezien zijn de positie-cirkels het projectie-instrument van het Ik.

Positiecirkels (stippellijn) brengen de planeten en sectorgrenzen over op de Prime Verticaal

- en in de aanpak van de duiding, door een zodanig onderscheid te maken tussen het Ik en zijn omgeving, dat uit de figuur het centrale ontwikkelingstheema van het onderhavige leven kan worden gedestilleerd.

De herkomst van de horoscoopfactoren

Zoals bekend is onderscheiden we in de horoscoop verschillende horoscoopfactoren. Zo zijn er:

1. planeten die in het vlak van de ecliptica hun baan beschrijven. De overdracht door de positiecirkels op het vlak van tekening koppelt hen aan het moment van geboorte en maakt hen zo tot een functie van het Ik (7).

2. sectoren die als plaatselijke verschijningsvorm van de twaalf rondom de centrale as (het Ik) tevoorschijn komen. Net als de planeten zijn ook zij een functie van het Ik, waarover later meer.

Hierbij verschilt de herkomst van de sectoren wezenlijk van die van de planeten. De sectoren zijn geen hemelfactoren. Zij zijn geen gegeven aan het firmament, dat in een almanak zou kunnen worden opgezocht, maar komen voor iedere plaats en tijd op Aarde uit het lokale ascendantpunt tevoorschijn. Hierbij wordt in de opzet van de WvA-horoscoop het frame van de sectoren niet in een vaste verdeling, als een "starre kaasstolp", over de ecliptica heen gezet, maar beweegt het mee met de breedtegraad en tijd van de dag en het jaar. Zo ontstaat in de WvA-werkwijze een sectorverdeling die per ascendantgraad anders is (9 en 10).

Omdat de sectorgrenzen wel in graden van de zodiak worden uitgedrukt bestaat vaak de veronderstelling dat ze een uitbeelding zouden zijn van die zodiak. Maar dat zijn ze niet. Zij zijn de twaalfvoudige verdeling van de lokale sfeer en geven vanuit het ascendantpunt een nadere uitwerking van de tijd en

plaats van geboorte. Door de meervoudige doorwerking van tijd en plaats reageert deze WvA-sectorverdeling van alle horoscoopfactoren het meest gevoelig op veranderingen van de geboortetijd en plaats. Daarmee is de sectorverdeling het meest precieze individuele gegeven in de geboortefiguur.

Een planeet als kracht of heer

Hieruit volgt een tweede punt dat onze aandacht vraagt. Weliswaar worden alle planeten van het zonnestelsel in de horoscoopfiguur afgebeeld, maar dat geldt niet voor alle tekens. Hun verschijning op een sectorgrens is afhankelijk van een eventuele doorsnijding door een positiecirkel (9 en 10). Zoals we zagen zal dit per tijd en plaats variëren.

In de visie van de WvA staat de doorsnijding van een teken door een positiecirkel gelijk aan individualisering (lees: koppeling aan het Ik) van het betreffende zodiakale principe. Dit brengt met zich mee, dat de heer van een teken dat wel of niet door een positiecirkel wordt doorsneden, daarmee ook wel of niet meedoet als geïndividualiseerd vermogen.

Voor de betreffende planeet als kracht geldt deze beperking echter niet. Vanuit zijn plaats en aspectering heeft de planeet als kracht een vrije inbreng in het energetisch veld van de geborene. Daaruit volgt dat eenzelfde planeet in zijn rol van kracht een heel andere uitingsmogelijkheid kan hebben dan in zijn rol als vermogen. Gezien hun herkomst en uitingsmogelijkheid zijn krachten en vermogens in de WvA-methode "appels en peren".

Toegankelijk voor analyse

Vanuit het onderscheid tussen een planeet als kracht in de ziel en een planeet als heer van een aardse sector, komt hier als vanzelf de differentiatie tevoorschijn die we in de WvA kennen als Subject en Object. Beide structuren hebben ieder een eigen oorsprong en zijn voorwaardelijk met elkaar verbonden. Zij kunnen ieder op grond van een eigen wetmatigheid verder worden ontwikkeld.

Met deze beide structuren wordt de dynamiek van de horoscoop in twee aanzichten getoond. Het energetisch veld van de horoscoop als geheel wordt door het onderscheid tussen deze beide structuren toegankelijk voor analyse.

Hiermee is een methodische aanpak ter beschikking gekomen, die uitwisseling tussen vakgenoten mogelijk maakt.

Hiermee wordt ook een Werkgemeenschap zinvol.

Eenheid van gedachte en afwijkende waarden

De consequente doorwerking van de factoren tijd en plaats bij de bepaling van de sectorgrenzen en planeetstanden brengt met zich mee dat de zodiakale waarden in een WvA-horoscoop afwijken van elders opgevoerde waarden. Wanneer we echter bedenken, dat de sectorgrenzen als individuele omstandigheden van de geborene complementair zijn aan zijn subjectieve krachtenveld, dan zal duidelijk zijn dat beide ook vanuit hetzelfde referentiepunt op het vlak van tekening moeten worden geprojecteerd. Alleen zo kan de horoscoop een geïntegreerd beeld geven van een Ik (in de verticale as), dat door middel van zijn krachtenveld (de planeetconstellatie) kan aangrijpen op zijn individuele werkveld (de sectoren) in de stof (8).

Ten opzichte van het wetenschappelijk bedrijf, waar de gehanteerde objectivering naast artefacten ook vaak vervreemding met zich meebrengt, volgt de WvA-wijze van objectiveren een route die eigen is aan de aard en structuur van het gegeven. In deze sonderende werkwijze treden geen artefacten op, en kan de duiding terugvoeren naar zelfherkenning.

Recapitulerend

Samenvattend komt dus het specifieke van de WvA-methode erop neer dat:

1. alle horoscoopfactoren geïndividualiseerd worden weergegeven door hun projectie in de horoscoopfiguur te verankeren in de plaatselijke neerslag van de as zenit-nadir.
2. alle horoscoopfactoren hierdoor *getransformeerd* zijn tot een functie en uitdrukkingsvorm van het geïncarneerde "Ik" dat in die as staat.
3. dit abstracte "Ik" zich in de figuur zowel in een zevenvoudige als in een twaalfvoudige structuur uitdrukt en op die structuren kan aangrijpen.
4. de afzonderlijke afleiding van deze beide structuren met zich meebrengt, dat zij ieder volgens een eigen wetmatigheid functioneren en ook ieder op grond van die wetmatigheid tot ontwikkeling kunnen worden gebracht.
5. naast de in de astrologie gebruikelijke gevoelsmatig associatieve benadering, de horoscoop door deze differentiatie ook toegankelijk is geworden voor analyse.
6. met dit alles een methodische werkwijze ter beschikking is gekomen, die overdraagbaar is naar derden en onder vakgenoten kan worden uitgewisseld.
7. deze werkwijze als meerwaarde met zich meebrengt dat de wisselwerking tussen de persoon (zevenvoudig aanzicht - het Subject) en diens om-

standigheden (twaalfvoudig aanzicht - het Object) te voorschijn kan komen.

8. in deze wisselwerking het centrale thema van het onderhavige leven kan worden teruggevonden. Als het goed is voert dit thema dan terug naar de bron waaruit beide structuren zijn voortgekomen, het Ik.

Dienstverlening

Van hieruit kunnen we de duiding van de horoscoop op meerdere gebieden uitwerken. Zo kunnen adviezen over het beroep het beste betrokken worden uit de objectieve verbanden. Bij een advies voor een schoolopleiding of bij opvoedingsproblemen betreft het meestal jongere mensen. Bij hen is de invloed van de Maan dan extra belangrijk. Zij vormt de toegang naar de nog jonge ziel en in de kinderjaren overvleugelt zij in de horoscoop het hele beeld. Eenmaal volwassen geworden, blijft deze invloed bij vrouwen langer doorwerken dan bij mannen, hetgeen ook in de beroepskeuze een rol kan spelen.

Voor innerlijke ontwikkeling ten slotte moet worden bezien of het Ik als zodanig wel of niet aanspreekbaar is, naar zichzelf kan kijken, kan incasseren en bewegen. Als het goed is stemt de astroloog zich voor het voeren van het adviesgesprek op deze punten af.

Het bandje en positiecirkels

Naast hun kundigheid in het duiden van horoscopen hebben Hans Cosman en Jan Bakker, ieder op zijn eigen manier de astrologie ook aangewend voor innerlijke ontwikkeling. De heer Ram had hen hierin ook ingevoerd en geschoold. Maar evenals bij de horoscoopduiding hadden beiden ook hierin een eigen benadering.

Jan Bakker placht altijd te zeggen: "Alles staat al op je bandje." Hij was de man die de horoscoop zag als het vaste gegeven: op deze blauwdruk was het leven geënt. In deze benadering voelden we in Jan Bakker een sterk vermogen tot acceptatie en innerlijke stabiliteit. Gebeurtenissen brachten hem niet snel uit het lood. We hoorden hierin ook de wijsheid uit het Oosten terug, waarin alles in een hoger licht wordt beschouwd en wordt geaccepteerd in het licht van karma. Hij waarschuwde daarbij ook meteen voor fatalisme en voor de leer van de predestinatie die in deze visie teruggehoord zouden kunnen worden.

Als Jan Bakker zo vertelde luisterde Hans Cosman daar altijd met het grootste respect naar. Maar aan het eind van zo'n avond liet hij soms ook wel iets van zijn eigen ideeën daarover los. Zo hoorde ik hem eens, toen hij al bij de kapstok stond om zijn jas aan

te trekken, langs zijn neus weg zeggen: "In de diepere doorleving van één van je eigen aspecten, kun je die planeetcombinatie langs de hele uitgaande en ingaande boog innerlijk beleven, tot en met de ingaande conjunctie toe." En alleen verstaanbaar voor wie vlak naast hem stond: "Op dat laatste punt, het nulpunt, waar de spanning van de planeetcombinatie leeg is geraakt en er volledig bewustzijn op is ontwikkeld, kan het Ik uit z'n hengsels worden getild en in conjunctie komen met het pars. In die toestand kunnen je positiecirkels opnieuw worden uitgegooid, wordt je van binnenuit vernieuwd" (17, 23).

Met de positiecirkels als voertuig dook Hans hier de diepte in.

Het Ik en zijn inhoud

Zo hoorde ik voor het eerst dat er naast het bekende duo van Subject en Object ook nog een derde factor in het spel was, "het Ik". Bij een latere gelegenheid differentieerde Jan Bakker de basisrelatie van het Ik tot zijn niet-Ik naar dit drievoudige verband, tot:

het Ik : het Subject = het Subject : het Object.

Deze differentiatie toont hoe de verhouding van Ik en niet-Ik zich trapsgewijs herhaalt en de verhouding van Subject en Object geheel doordringt.

Daarmee wordt het nu ook zaak om de betekenis van Subject en Object goed te begrijpen. Want deze structuren lijken in onze duidingen wel alles bepalend, maar zij laten ons alleen maar zien hoe de energiestromen van voelen, denken en handelen in ons georganiseerd zijn, hoe ze procesmatig verlopen. De inhoud ervan, dus datgene wat door ons wordt gevoeld en gedacht en gedaan, wordt echter bepaald door dat Ik (19). Zo zou de indruk kunnen bestaan dat onze acties aangezet worden door onze uitgaande vierkanten, maar onder die aspectspanning ligt de wil van het Ik om de strijd aan te gaan en deze uit te werken. Evenzo leeft het Ik zich, tegen beter weten in, bij een ingaand vierkant in de omgeving uit en zuigt het geleden verlies in zich op, omdat het de pijn van dat verlies wil voelen.

Hierbij wordt niet bedoeld op de wil van de vijfde sector, waar de wil als verlangen thuishoort, maar op een dieperliggend, absoluut wilsgebied. In dat gebied, waar het autonome Ik verkeert, ligt het besluit van de wil om zich te identificeren met deze of gene Ik-opvatting (20). Vanuit deze diepere wil kan het Ik echter ook besluiten zijn medewerking aan deze voorstelling te stoppen. Naar de aard van het Ik is dit een kwestie van het opgeven van macht. Voor deze omwenteling is Pluto nodig, waarover straks meer.

Oost en west

De staat van bewustzijn waarin deze dingen aan het licht komen, moet niet worden verward met het psychische proces dat daaraan vooraf kan gaan. Dit proces kent een traject in de tijd, terwijl deze omwenteling van het Ik in een "split second" gebeurt, geen tijdstraject kent. In de oosterse leer wordt aan dat psychische proces dan ook minder waarde gehecht. Eigenlijk wordt het daar vrijwel buiten beschouwing gelaten. En inderdaad brengt een eenzijdige nadruk op dit psychische proces het risico van verzwaring van het Ik met zich mee en het blijven rondtollen in zichzelf (16). Het Ik identificeert zich immers met alles wat het heeft meegemaakt. En als het om ons eigen leven gaat zijn we inderdaad allemaal verhalenvertellers. Dat is wel zo.

Bovendien hecht het Ik zich niet alleen aan zijn verhaal, maar wil het ook graag zijn speelveld voor zichzelf houden, zijn krachten niet vrijgeven, zijn situatie zelf blijven controleren (5). Dit zijn valkuilen die ieder vroeg of laat wel in zichzelf ontdekt.

Een enkele keer ging ook Jan Bakker op deze transformatie in en vulde er dan op aan "... dat je voor het uitgooien van nieuwe positiecirkels dan wel je heer 1 (= de geïndividualiseerde Pluto) continu bewust moet kunnen instellen. Het gaat er immers om dat je niet in je gewoonlijke reactiepatroon (je Maan) terugvalt, noch in de automatismen van je Object, maar dat je resonerend leeft in de actuele situatie. Voor dit resoneren (meetrillen) zijn ook nieuwe zintuigen nodig."

De antizodiakale gang

De ontwikkeling die tot dat finale punt leidt, lichten Hans en Jan dan toe door heer 1 in zijn aangrijpingspunt, de ascendant, te laten omdraaien in de richting van de twaalfde sector. Hiermee trekt de persoon zich uit het openbare leven terug en tracht met behulp van die nieuwe zintuigen zijn weg te vinden in de tegenkant van zijn bestaan, zijn counterpart (18). Deze loopt vanaf de twaalfde sector naar de elfde, de tiende, de negende en zo verder om ten slotte in de eerste te eindigen. In deze sector, die nu de twaalfde is geworden, wordt het Lam (♈) Gods geofferd.

Bij deze teruggang zette Jan Bakker ook het startpunt van de slingerang om van de vierde naar de tiende sector. Van daaruit slingerde deze dan via de negende en de elfde sector terug naar beneden. Zo reikte Jan Bakker in het Object hetzelfde proces van inwikkeling en loswikkeling aan dat Hans Cosman vanuit de aspectenreeks benoemde (12).

Liedje van verlangen

Overigens moet bij de vorm van vernieuwing waar Hans Cosman van sprak niet gedacht worden aan het neurolinguïstisch herprogrammeren zoals dat ook wel eens wordt onderwezen. Dit zou een misverstand zijn. Weliswaar werkt die herprogramming ook vanuit een wilsinvloed, maar de bedoeling van deze vijfde-sector-wil is om het persoonlijk wensenlijstje te dienen. Omdat er in deze situatie geen sprake is van een ingaande conjunctie, of een positie in de twaalfde sector is het in technische zin ook niet mogelijk om het Ik, als aangrijpingspunt voor die verandering, te bereiken. Het resultaat is dat door de neurolinguïstische concentratieoefening de wensen als vurige ladingen in het energetisch veld van de persoon blijven hangen, waar ze op een plutonische manier het maanlichaam bezet blijven houden. Hierdoor kan de hermetische instelling zich niet vestigen. Door de bezetting kan de aansluiting op het grotere geheel zich niet vestigen.

Hermes en Pluto

Vernieuwing wortelt in de abstracte gebieden. Hermes voert ons hier binnen. Met dit binnentreden is, zij het verborgen (6), ook steeds Pluto aanwezig. Op de abstracte gebieden is de ene er dus altijd samen met de andere (21).

Het is goed te weten dat het hier niet gaat om de invloed van Hermes of Pluto in onze eigen horoscoop. Daarin staan ze immers als krachten van het Ik geprojecteerd in het tijdruimtelijke verband van de zodiak. Bij de hier bedoelde Hermes en Pluto gaat het om krachten die tot onze beschikking komen wanneer we ons bewustzijn losmaken van onze tijdruimtelijke verschijningsvorm (onze horoscoop) en afstemmen op de abstracte gebieden. Daar krijgen we de planeten, vrij van het teken, in hun volle potentie tot onze beschikking.

Deze vrije Hermeskracht is dus niet vanuit ons eigen persoonlijke energetisch veld beschikbaar. Dit maakt immers deel uit van onze natuur. Ieder moet deze Hermes als kwaliteit in zichzelf leren opbouwen. Hetzelfde geldt voor de vrije Pluto, die alleen in tweede instantie, dus in het kielzog van de vrije Hermes, ter beschikking kan komen.

Alles wat de persoonlijkheid hiertoe zelf wil ondernemen gaat uit van het Ik en werkt zodoende averechts.

Het ingaande conjunct

Overigens hadden Hans en Jan beiden een speciale verbinding met het ingaande-conjunct-aspect. Hans

heeft ooit het bewijs voor de juistheid van de ware plaats van de planeten geleverd door uit te gaan van de ingaande conjunctie (13).

En van Jan Bakker herinner ik mij, dat hij voor de duiding van een horoscoop weliswaar eerst de structuren van Subject en Object analyseerde, maar daarna in de figuur op zoek ging naar de ingaande conjunctie. Van daaruit gaf hij dan de duiding verder richting.

Hans meende zelfs dat van alle aspecten het ingaande conjunct de grootste potentie in zich droeg.

Buitenom en binnendoor

Vanuit dit hogere gezichtspunt zien we dan hoe de wegen van Hans en Jan samenkomen: beiden geven aan dat een Maanprojectie, zolang die onbewust is, in ons uitwerkt als binding. En dat er pas zicht kan komen op het verband dat achter de dingen ligt, wanneer die binding is uitgewerkt.

De weg naar deze vernieuwing werd door Jan in het Object aangereikt door vanuit de twaalfde sector een onpersoonlijke instelling te ontwikkelen. Daarvoor gaf hij een leven aan in het ritme van kosmos en natuur en een instelling van acceptatie. De sleutel naar deze weg is de verheffingsstand van Venus in twaalf. Deze weg heeft een onpersoonlijk karakter en kan zodoende in combinatie met anderen worden gegaan.

Hans gaf hierbij aan dat er buiten de actieve groepsverbanden ook individuele menselijke bewustzijnen met dit proces bezig kunnen zijn. De Maan als hoofdrolspeler van de horoscoop en onze grote toneel-speler met schijn gestalten, rollen en projecties, kan ook stil worden en als membraan gaan meetrillen op het grote geheel.

Beide wegen staan respectievelijk bekend als "de weg buitenom" en "de weg binnendoor". Beide komen neer op innerlijke scholing en vorming. Goed beschouwd zijn ze niet los van elkaar te denken.

Beide wegen hebben met elkaar gemeen dat de Maan, de persoon, erin geoefend raakt om zich niet meer te laten wegtrekken naar deze of gene zijde, maar in het midden blijft. Het gaat hier om gewoontevorming.

Na het psychische proces van Maanprojecties en -ambities speelt dan ten slotte nog de machtswellust van het Ik, en de angst voor het verlies van die macht, een finale rol (20).

Universeel

Het proces dat hier in astrologische taal is beschreven, is niet nieuw. Het is de leer van alle tijden die sinds mensenheugenis in de mysteriescholen over de

hele wereld wordt onderwezen. Elke school had en heeft hiervoor zijn eigen begrippenkader en discipline. In de astrologie hebben we hiervoor een abstracte uitdrukkingvorm. Deze biedt de extra mogelijkheid om het beschreven proces voor ieders individuele geval te kunnen uitlichten. Want niet iedereen heeft dezelfde Maan waarmee hij zich in de aspectenreeks heeft ingeleefd, en ook niet hetzelfde ingaande conjunct om die beleving op te verankeren. Tegelijk is er ook een objectieve grond waarop dit proces zich afspeelt. Want, zoals Jan Bakker dan altijd aangaf, vanuit het Object verlopen de procesmatige handelingen automatisch; onze persoon hoeft zich er niet meer mee bezig te houden. Een gestructureerd leven maakt ruimte zichtbaar. Deze ruimte kunnen we gebruiken om ons te concentreren op dingen die nog wel vat op ons hebben.

Wake-up-call

In deze beide wegen gaven Hans en Jan enig zicht op het doel waarvoor het WvA-werkmodel werd ontworpen. Het zal duidelijk zijn dat dit doel de kwalitatieve horoscopia wil dienen en tevens ook verder wil reiken dan dat.

Een sterke vereenzelviging met onze eigen horoscoop zou ons overigens wel van dit "verder reiken" kunnen afhouden. In dat licht raadden Hans en Jan ons aan ons niet al te zeer met onze horoscoop te identificeren in de trant van: "Ik zit goed, want ik heb dit of dat mooie aspect", of: "Sorry, ik kan niet anders want ik heb nu eenmaal die of die beroerde stand." Na wat hierboven daarover is gezegd laat het zich horen dat zo'n stofgebonden opvatting het hermetische gordijn automatisch van binnenuit gesloten houdt. Dit werkte als een wake-up-call.

Kanjers - en hoe verder?

Het waren rijke avonden met deze beide kanjers. Na zo'n hermetische lesavond keerden we dan weer terug naar de gewone wereld van alledag, waar we in de niet-hermetische, dagelijkse werkelijkheid onvermogen waren om te zien wat zich achter de schermen afspeelde. Alles wat ik daar nu over heb opgeschreven brengt, denk ik, een en ander wel in kaart, maar maakt het toch ook alweer bijna te concreet. Want niet de vormen en de kennis leiden tot vernieuwing. Alleen inspiratie kan ons daarvoor openen. Dit neemt niet weg dat wij voor de verankering van de inspiratie ook steunpunten in de stof nodig hebben. Alleen zo kunnen we binnen het voortdurend bewegende gegeven tot geïnspireerd handelen en duiden komen. Astrologen zijn de bewoners van twee werelden en die spagaat is niet altijd mak-

lijk te hanteren. Ik heb gemerkt dat het kan helpen om je steeds bewust op je actuele presentie in te stellen en je de overstap van de ene naar de andere toestand goed te realiseren (14).

Zo ben ik dan op zoek gegaan naar die veel genoemde, doch nauwelijks verklaarde wortel (= radix), die onder alles ligt, "het Ik". Ik kwam erachter dat deze factor, hoewel indringend in alles aanwezig, niet communiceerbaar of overdraagbaar is (21).

Zinvol

Binnen de WvA is de opvatting neergelegd dat er een voortgang is in de ontwikkeling van de mens, de maatschappij en de wereld en dat die voortgang zinvol is. Eenmaal op dit punt aangekomen wil ik graag besluiten met een citaat van Hans Cosman, waarin hij deze voortgang prachtig heeft weten te verwoorden:

"..... breng ik U in herinnering het beeld van een geopenbaard heelal, waarin, stromend vanuit het middelpunt, de totale ruimte gevoed en gevuld wordt met leven of levenskracht, uitgestraald door dat middelpunt. De potentie van het middelpunt bepaalt de grens van de uitstraling, d.w.z. de begrenzing aan de omtrek. Door reflectie van de van buitenaf komende indrukken wordt in het middelpunt iets opgewekt wat we bewustzijn noemen.

Leven naar buiten toe veroorzaakt per reflex bewustzijn naar binnen toe. Dat bewustzijn leidt op den duur tot zelfbewustzijn in en van het middelpunt" (einde citaat) (11).

Ten slotte

Met dit mooie citaat wil ik deze herinneringen dan beëindigen. Hoewel zij een geluid uit het verleden vertegenwoordigen, zijn ze in mijn beleving nog net zo actueel en veelzeggend als vijfendertig jaar geleden en van waarde voor ieder die via de ingang van de astrologie verlangt naar verdieping van inzicht in zichzelf en anderen.

Voor het beantwoorden van de vraag in de titel van dit stuk heb ik dan ook de losse opmerkingen die ik hierover in mijn beginjaren kon opvangen zo goed mogelijk bijeen willen brengen.

Mijn dank aan de redactie dat zij hiervoor nog eens ruimte heeft willen maken. En met de wens dat de lezer hier iets van zijn gading zal kunnen vinden, is hiermee nu wel een missie volbracht.

(Literatuurlijst, zie pag. 23.)

Literatuur

1. 1990 Syllabus cursus Theosofie door Jan Bakker voor de WvA
2. H.Cosman, Grondprincipes der Astrologie, deel I, II en III, Urania 1962, Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht
3. D. Zohar, The Quantum Self, Flamingo, London 1991, isbn 0-00-654426-6
4. E.I.K.Esser, H.Cosman en J.C.Bakker, "Astrologie", Strengholt, Naarden blz 14 e.v.
5. P. Schreurs, www.innersky.org tekst 17 en 21
6. P.Schreurs, De Planeetsymbolen, Urania, lente 1981, blz. 56, Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht
7. P.Schreurs, www.innersky.org Bijlage bij blz. 18.2: Planeetsymbolen en bij blz. 22.17: Zinnebeelden.
8. P.Schreurs, www.innersky.org tekst 6.2, blauw citaat van Jan Bakker
9. J.Bakker, J.Bankert, P.Schreurs, Syllabus Astrotechniek, uitgave Stichting Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht, 1985
10. H.Cosman, Theoretische Grondslagen van het Huizensysteem volgens APC, Urania oktober 1960, Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht
11. H.Cosman, Lezing over het WvA systeem en enkele achtergronden gehouden te Londen, Urania, herfst 1979, blz. 5, Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht
12. J.C.Bakker, "Die Zauberflöte" lezing gehouden voor de Werkgemeenschap van Astrologen. Utrecht, 1986
13. H.Cosman, Bewijs uit het ongerijmde, Urania 1971, winternummer, blz. 6-10
14. P.Schreurs, www.innersky.org, tekst 23.3 en 23.12
15. M.E.van Slooten, WvA Wegwijzer, Uitgave van de Werkgemeenschap van Astrologen, Utrecht, 1987
16. P.Schreurs, www.innersky.org, Rotatie, tekst 16
17. P.Schreurs, www.innersky.org, Reis over de Aarde, tekst 13.8 e.v.
18. P.Schreurs, www.innersky.org De planeten buiten de baan van Saturnus, tekst 23.2
19. P.Schreurs, www.innersky.org De Aspecten. tekst 25.1 en 25.2
20. P.Schreurs, www.innersky.org De functie van het Ik, tekst 17.1 e.v.
21. P.Schreurs, www.innersky.org De functie van het Ik, tekst 17.3
22. J.Campbell, The Hero with a Thousand Faces, Bolligen foundation, Pantheon Books, New York, 1949
23. E.I.K.Esser, H.Cosman en J.C.Bakker, "Astrologie", Strengholt, Naarden, blz. 287 e.v.
24. Th.J.J.Ram, "De Zes Dienaren", Urania, 1938, blz. 116

DE VOORSPELLINGEN ROND 2012

Bert Esser

Als er één onderwerp op het moment sterk in de belangstelling staat, dan is het wel dat wat staat te gebeuren in december 2012.

Sinds er mensen zijn die de Maya-voorspellingen weten te interpreteren, zijn er de meest fantastische veronderstellingen de wereld in geslingerd. Sommige boezemen angst in omdat men vreselijke rampen en algehele ontreddeering meent te moeten verwachten, of dat het einde van de mensheid zal aanbreken, anderzijds denkt men dat buitenaardsen de zaak hier gaan overnemen, of dat de aardas wankelt. Weer andere voorspellingen mikken op een omwenteling in het bewustzijn. We weten het gewoon niet precies en moeten afwachten. Eén boek dat zich serieus bezighoudt met een mogelijke interpretatie is dat van Gregg Braden, genaamd *Fractal Time and a new World Age*. Het is pas uit in de USA, en ik kan het de lezer aanbevelen omdat het veel goede feitelijke informatie bevat en inzicht geeft in cycli.

Ons, astrologen, interesseert het natuurlijk zeer sterk wat de horoscoop van de 21ste december 2012 te vertellen heeft. Persoonlijk denk ik dat hetgeen te gebeuren staat zó overweldigend groot voor ons is, dat we nauwelijks beseffen dat er iets geweldigs plaats vindt. Het is van galactische omvang. De Maya's baseren hun prognoses op een constellatie in de melkweg (Hunab Ku), dus dat gaat aanmerkelijk verder dan ons bescheiden zonnestelsel. Het centrum van het melkwegstelsel is 78 lichtjaren van ons vandaan! Dat heeft me er tóch niet van kunnen weerhouden om de horoscoop van die dag eens te bestuderen en te kijken wat er in ons zonnestelsel op de dag van het wintersolstitium gaande is.

Ik heb logischerwijze het precieze moment van het solstitium genomen en dat is nul graden Capricornus, ofwel 11h11 GMT. Gemakshalve ben ik uitgegaan van de plaats Greenwich. Dat is natuurlijk ook om te zetten in andere plaatsen op onze aardbol, maar dat zal aan het subject nauwelijks iets veranderen.

Wanneer je een horoscoop als deze meent te kunnen duiden, moet je je eerst afvragen wát je erin wilt vinden, om je niet te laten verleiden tot "hineininterpreteren," zoals dat zo mooi in het Duits heet. Wil ik er de voorspelde rampen in zien, wil ik er bezoek van buitenaardsen in vinden, een klimaatsverandering,

verschuiving van de aardas, of zonder meer grote veranderingen? Dit laatste is wat men redelijkerwijs uit de Maya-voorspellingen kan destilleren, en daarom lijkt het mij reëel om te duiden op basis van "grote ommekeer" in wat dan ook. Volgens de Maya's komt er een era van 25.765 jaar (wat zij noemen de vijfde zon) tot een einde, waarna de zesde zon een aanvang neemt. Op het moment van die overgang staan de aarde, de zon en het centrum van het melkwegstelsel op één lijn. Dat schijnt het criterium te zijn.

Horoscoopduiding

Laten we nu eens te rade gaan bij de horoscoopfiguur. Wat ons het eerst opvalt is de Pisces-ascendant, met heer 1 in sector 1. Neptunus (Poseidon) in die positie wil zeggen dat er iets opgeruimd gaat worden, dat er iets afloopt. We weten wát er opgeruimd gaat worden, een aflopende era van de aarde. Maar het geruststellende is dat op dezelfde ascendant het onderschepte teken Aries staat, met liefst drie planeten erin.

Onderschept duidt meestal op "in wording zijn". Er is dus een nieuw begin aan het proces gekoppeld. Wat zegt ons die dubbele conjunctie in sector 1?

Hier stuiten we helaas op een technisch probleem. Persefone, die hier een centrale rol speelt (pars staat in 2), zal hoogstwaarschijnlijk breedte hebben. In mijn laatste boek *Astrologie als taal van de allesomvattende eenheid* heb ik daar iets over verteld, op blz.245. Het is dus wel degelijk mogelijk dat deze planeet een graad of zo terug staat in Aries, en dat maakt een kolossaal verschil in de duiding. Laten we het hele proces, door de horoscoop weergegeven, positief blijven zien. Dan zal de Maan niet ingaand maar uitgaand conjunct op Persefone, heer 2, lopen. Het feit dat een en ander in Aries staat, bevestigt dit min of meer. Mijn gevoel zegt dat de wereldbevolking (Maan = "men") een nieuwe richting in de onvoorwaardelijke liefde gaat inslaan, hetgeen ook door sommige bronnen wordt verondersteld. Wat veel gewicht in de schaal legt is de receptie tussen heer 8 en heer 12, d.w.z.: 8 in 12 en 12 in 8. In het object is de cyclus 4-8-12 redelijk verbonden. "Verandering" is de hele ondertoon.

Sector 2 is niet alleen de liefde, maar ook de waarde die men hecht aan persoonlijk materieel bezit. Als ik het juist opvat, zou dit wel eens de essentie van het hele transformatieproces kunnen zijn. Het pars staat daarom ook in sector 2. Dus voortaan niet nog meer gebruiken en genieten, maar de rijkdom der aarde waarderen en deze gewetensvol in liefde gebruiken. Uranus staat uitgaand conjunct op Persefone, en als bijheer 12 kan dat duiden op afbraak van de oude

waarden. Het pars staat overigens in Gemini, lering omtrent de aardse bezittingen, en het staat tevens in oppositie met Venus in 9: opinie omtrent bezit. De aarde wordt momenteel zo verzwoegen door opportunisme en winstbejag, dat deze duiding erop aansluit. Zie hier dan de veronderstelde omwenteling in bewustzijn. Er is nóg een element in de figuur dat sterk doet vermoeden dat de boodschap van de gebeurtenissen "groei in bewustzijn" is. Jupiter (H. 9) staat uitgaand conjunct met de opdracht, het pars.

We krijgen het echter niet in onze schoot geworpen. De mens is zo in de greep van de materie, dat de kosmos krachtige middelen aanwendt om ons wakker te schudden. Ik houd het voor mogelijk dat er wel vormen van algehele ontreddeering kunnen optreden rond de 21ste december, en ervóór. Uranus in de eerste of zevende sector is een klassieke stand voor aardbevingen, zeker wanneer er sprake is van een oppositie met de tegenoverliggende sector, zoals hier het geval is. In deze horoscoop maakt Uranus bovendien een uitgaand vierkant met de conjunctie van Zon (Apollo), Pluto en Demeter, en dat ondersteunt bepaald gerommel in de aardkorst sterk.

Wat evenwel meer voor de hand ligt, is hetgeen in een rapport van de NASA eind 2008 werd geopperd. In 2012 zou volgens dat rapport een dermate grote piek in zonneactiviteit plaatsvinden dat er een extreme zonnestorm veroorzaakt wordt, die de aarde lelijk zou kunnen treffen. Niet ondenkbaar is een totale ontregeling van alle elektronische vormen van communicatie over de gehele aardbol. Kijken we naar de horoscoopfiguur dan is er wel iets wat dit zou kunnen bevestigen. Zon (Apollo) ingaand conjunct op Pluto, terwijl Uranus (elektriciteit) een uitgaand vierkant op Pluto maakt; een stand voor geweld dat ver buiten de oevers treedt. Zon (Apollo) is hier bijheer 6, functioneren van de aarde, de gezondheid als het ware, die inloopt op bijheer 1.

Wetenschappelijk staat overigens vast dat er een verband is tussen zonnepieken en aardbevingen, hetgeen onze veronderstelling t.a.v. aardbevingen aan-nemelijk maakt.

Het zal de lezer bekend zijn dat aan wereldwijde gebeurtenissen meestal zon- of maaneclipsen voorafgaan. Op 13 november 2012 vlak voor middernacht, heeft een zoneclips plaats die in Azië zichtbaar moet zijn. De eclips maakt contact met heer 8 in 12 vanuit de achtste sector in de horoscoop, wat nog eens wijst op de ernst van de zaak.

Er is absoluut géén sprake van een einde van de mensheid, wat sommige lieden menen te weten.

Er zit te veel "nieuw begin" in deze figuur, maar de dynamiek die we in deze horoscoop vinden moeten we niet onderschatten.

Tot slot de graancirkels. Deze worden door serieuze mensen in het algemeen opgevat als betrouwbare berichten van buitenaardsen. Van nep of flauwekul is geen sprake.

Volgens de figuur is een confrontatie met hen niet onmogelijk: Hermes (ruimtevluchten!) is heer 3 in 7 (= hulp). Jupiter, heer 9, staat ingaand driehoek met die Hermes: hulp op ideologisch, ethisch gebied. Wie zal het zeggen? Waarom niet?

Conclusie

We moeten het ons echter niet zo voorstellen dat alles zich afspeelt in één dag. De horoscoopfiguur geeft de geboorte weer van een nieuw proces, dat maanden, of wel jaren kan duren. We krijgen de eerlijke kans te kiezen voor achterblijven of vooruit gaan.

Hoe het ook zij, laten we dankbaar zijn dat we informatie krijgen vanuit de kosmos, die ons wil waarschuwen en wakker schudden. Het is nog niet te laat. Degenen onder de lezers die zich in ernst willen voorbereiden op de komende veranderingen: lees Eckhart Tolle's *De kracht van het nu*. De weg naar de vermeerstering van het kleine "Ik". De oorzaak van het lijden op aarde.

Men moet zeker niet in angst gaan leven, maar veel meer vertrouwen stellen in Hogere Leiding, daar komt de uiteindelijke oplossing vandaan. De mens komt voor een keuze te staan. Dit is wat de figuur ons met het pars in 2 te zeggen heeft: vertrouwen.

Data van de horoscoopfiguur (niet conform Astral)

SECTOREN:	PLANETEN:	
1) 2.77 Pisces	Zon:	0.00 Capricornus
2) 8.75 Taurus	Maan:	1.94 Aries
3) 5.21 Gemini	Vulcanus:	14.04 Sagittarius
4) 19.13 Gemini	Venus:	7.48 Sagittarius
5) 1.33 Cancer	Mars:	29.04 Capricornus
6) 18.69 Cancer	Jupiter:	9.24 Gemini.
7) 2.77 Virgo	Saturnus:	13.59 Scorpio.
8) 0.75 Scorpio	Uranus:	7.11 Aries
9) 2.33 Sagittarius	Neptunus	2.92 Pisces
10) 19.13 Sagittarius	Pluto:	5.73 Capricornus
11) 3.51 Capricornus	Persefone:	1.99 Aries
12) 23.25 Capricornus	Hermes:	11.87 Libra
	Demeter:	12.20 Capricornus
	Pars:	4.72 Gemini
	Maansknoop:	24.17 Scorpio

ONDERSCHEPTE TEKENS

Aries in sector 1

Libra in sector 7

Aquarius in sector 12

GEBOEKT

Titel ASTROLOGIE ALS TAAL VAN DE ALLESOMVATTENDE EENHEID

Auteur Bert Esser
Uitgever Hajefa
Website www.hajefa.nl
Prijs € 24,95
ISBN 978 90 77677 27 8

Dit boek is het resultaat van meer dan veertig jaar praktijkervaring in astrologie en een diepe interesse in haar achtergronden. Bert Esser werkt vanuit de WvA-astrologie; de relevante begrippen daaruit worden kort en helder uitgelegd. Hij komt in dit boek tot de conclusie dat alle verbanden van de astrologie met andere disciplines geen toeval kunnen zijn, maar wijzen op een onderliggende eenheid van al het geopenbaarde in het heelal.

Mystici en wijzen hebben altijd al gezegd dat er een alles verbindend kosmisch veld bestaat. Het zou de oorsprong vormen van onze werkelijkheid en tevens een soort kosmisch geheugen zijn, waarin alle gebeurtenissen worden opgeslagen en waaruit informatie kan worden opgeroepen. Het zou ook de aanzet herbergen tot wat nog komen gaat. Recente experimenten in de fysica hebben het bestaan van dit Aksha-veld of nulpuntveld aangetoond. Het is een soort zee van fijnstoffelijke energie waaruit alles ontstaat: atomen en melkwegstelsels, sterren en planeten, levende wezens en zelfs bewustzijn. Dit nulpuntveld zou het universele en permanente geheugen van het universum zijn.

Verwijzend naar het boek *The Field* van Lynn Mc Taggart, vat de auteur samen dat het dit onderliggend energieveld is, dat alle materie in het universum met elkaar verbindt. Het zou een bron zijn van onvoorstelbare kracht en grenzeloze draagwijdte. Als men die energie onder controle zou kunnen krijgen en als het ware zou kunnen aftappen tot gebruik voor de mensheid, zou het energieprobleem voorgoed van deze planeet verdwenen zijn.

The Field laat verder ook zien, dat het leven geen samenstel is van chemische reacties, of door het DNA geprogrammeerd wordt, maar een energie-systeem is waaraan de chemische reacties onder-

geschikt zijn. Dat onze geest in staat is materie in haar hoedanigheid te beïnvloeden of te veranderen. En dat het bestaan van ruimte en tijd een illusie is.

Deze stellingen hebben diepgaande consequenties voor ons wereldbeeld. Biologische processen worden bestuurd vanuit het nulpuntveld. Cel- en DNA-communicatie is een kwestie van kwantumfysische frequenties en niet blind mechanistisch. De hersenen zijn geen opslagplaats van diverse mentale functies, zoals bijvoorbeeld bewustzijn, doch alleen maar een ontvangapparaat. Werkelijke creatieve activiteit vindt plaats in het nulpuntveld. Zowel lange als korte herinneringen worden gedirigeerd door energie-uitwisseling van het nulpuntveld. Echte waarneming vindt op veel dieper niveau plaats dan alleen maar biologisch via de neuronen in de hersenen: wat ons oog ziet is een kwantumuitwisseling van informatie!

Bert Esser zegt dan: als we nu kunnen aannemen dat al het geestelijke en materiële van deze schepping verbonden is door één en dezelfde energie, en dat alles één is, dan is het niet moeilijk te begrijpen dat de uitdrukkingwijze van de astrologie die eenheid als uitgangspunt heeft. Als we ons serieus met astrologie bezighouden geeft deze ons een beeld van hoe de energieën van het nulpuntveld op een zeker moment verdeeld liggen in ons zonnestelsel. Het geeft ons dieper inzicht in de krachten en de omstandigheden waarmee wij te maken hebben. Het is bovendien ook zo dat wijzelf, die een deel zijn van datzelfde nulpuntveld, ons met die energie kunnen verbinden. Onze intuïtie, die een groot aandeel in ons astrologisch werk heeft, functioneert via (stemt af op, resonanceert met) dat nulpuntveld.

Met deze eenheid als uitgangspunt koppelt hij vele disciplines aan het astrologisch perspectief, waaronder muziek, (alternatieve) geneeskunde, fysica, geologie (aardbevingen), psychotherapie, de taal, wereldgodsdiensten en het periodiek systeem. Hij laat ons via zijn gedetailleerde beschouwingen van deze disciplines inderdaad zien dat astrologie het vermogen heeft deze eenheid te verstaan en te vertalen in concrete beelden. Ze moet dus wel een uitdrukkingwijze zijn van de onderlinge samenhang van al het bestaande, ofwel een taal van de allesomvattende eenheid.

Het boek is voorzien van een omvangrijke literatuurlijst. Daarmee bevat het ongeveer 250 pagina's van harte aanbevolen lees- en studieplezier.

Titel ASTROLOGISCHE
HULPTECHNIKEN
Auteur Dré Aukes
Uitgever Hajefa
Website www.hajefa.nl
Prijs € 21,50
ISBN 978 90 77677 23 0

Astrologen gebruiken regelmatig bepaalde, soms minder bekende, technieken ter verfijning van de horoscoopduiding. Dré Aukes ontdekte door zijn werk in het astrologisch opleidingencircuit en via collega's uit het vak dikwijls bepaalde hulptechnieken die voor hem onbekend waren. Anderzijds hanteert hij sommige hulptechnieken zelf zo goed als dagelijks, terwijl zijn collega's hier dan weer nauwelijks bekend mee zijn.

Dit boek is ontstaan om voor astrologen een duidelijke inventarisatie te bieden van de meest bekende hulptechnieken. Alles bij elkaar zijn 34 technieken in dit boek geregistreerd, uitgelegd en voorzien van voorbeelden. De schrijver gaat niet in op bepaalde stromingen, omdat die al voldoende beschreven worden door astrologen die zichzelf tot deze of gene richting binnen de astrologie rekenen.

De technieken zijn onderverdeeld in verschillende categorieën, t.w. afgeleide horoscopen, afgeleide radixtechnieken, punten en vaste sterren, en overige hulptechnieken. Ze bieden een scala aan astrologisch hulpgereedschap uit soms half vergeten of onbekende bronnen. Zo vinden we o.m. de relocatiehoroscoop, de solaar, de 'vergeten' aspecten, de slingerang door de huizen, het transformatiepunt, de levensboomhoroscoop, en de I-Tjing in combinatie met de uurhoek.

Diverse astrologen hebben hun kennis over bepaalde hulptechnieken toevertrouwd aan dit boek.

Dré Aukes, astroloog en docent astrologie, zegt in zijn voorwoord:

'Zonder afbreuk te willen doen aan de astrologische opleidingen in Nederland is de kennis van hulptechnieken zeer wisselend. Al naar gelang de interesse of kennis van de docent waar men ooit les van heeft gehad, blijken sommige hulptechnieken vrij goed bekend, terwijl men van andere weer nauwelijks iets af weet. Hoe dikwijls hoor ik niet: "Tjee, die technieken ik helemaal niet" en zelf sta ik ook af en toe nog versteld van een voor mij onbekende techniek. Het bewijst elke keer weer dat er (nog) geen sprake is van een algemene kennis van veel hulptechnieken.'

Titel DE VERBORGEN WAARHEID
ACHTER DRIE AMERIKAANSE
PRESIDENTEN
Een biografisch onderzoek naar de
diepste drijfveren van Clinton, Bush en
Obama
Auteur Wilma ter Mull
Uitgever Elikser
Website www.elikser.nl
Prijs € 19,95
ISBN 978 90 8954 129 1

In dit boek analyseert de auteur de horoscopen van drie Amerikaanse presidenten, gebruik makend van drie verschillende onderdelen die belangrijk zijn om exact te kunnen zijn in het beschrijven van vorige levens, namelijk:

Tijd (Reïncarnatietheorie van A.T. Mann, bioloog/astroloog in de VS)

Plaats (Astrocartografie James Lewis, VS)

Gebeurtenis (API-instituut Zürich)

Door deze drie niveaus te combineren, komt ze tot een vrij exact beeld van de plek waar de ziel haar herinneringen aan vorige levens heeft liggen. Dat brengt haar tot opzienbarende ontdekkingen, waar ze in dit boek mee naar buiten komt. Haar conclusie is dat de drie presidenten die in dit boek worden beschreven, alle drie te maken hebben met of verbonden zijn aan het leven van Rudolf Steiner, de grondlegger van de antroposofie.

Alles wat in dit boek geschreven is, komt voort uit onderzoekswerk en niet uit helderziende beelden. Elk beeld is tot stand gekomen door te combineren met bestaande methodieken uit de astrologie en de antroposofie. Een en ander heeft ze gecombineerd met eigen inzichten en de logica die aan de reïncarnatiegedachte ten grondslag ligt.

Wilma ter Mull (1953) draagt dit boek op aan de mensen die net als zij een sterke verantwoordelijkheid voelen voor Moeder Aarde en geloven in kosmische verbanden van de lichten en planeten. Aan die mensen die voelen dat alles wat een mens overkomt niet zinloos is maar een diepere betekenis heeft voor een verruimd bewustzijn. Bewustzijn nodigt uit om ook het ongeziene, wat tot dan toe onverklaarbaar was, te duiden. Zij is er dan ook sterk van overtuigd dat we op weg zijn om onze geschiedkundige, persoonlijke geschiedenis (karma) te decoderen. Rudolf Steiner: "Door het bewustzijn van reïncarnatie en karma breidt het bewustzijn zich uit over de grenzen van geboorte en dood, waarvan de mens tot nu toe slechts een fractie heeft leren kennen, en resulteert in verantwoordelijkheidsgevoel."

Website

Titel The Innersky
Studiesite voor Astrologie
Auteur Paula Schreurs
Website www.innersky.org

Aansluitend op haar artikel in dit nummer wijzen we de lezers van URANIA nog eens op de Studiesite voor Astrologie van WvA-astroloog Paula Schreurs.

Zij richt zich in deze site op de eerste plaats tot mensen die met de astrologie vertrouwd zijn en specifiek op degenen die nog eens aandacht willen besteden aan de astrologie zelf, als fenomeen. Uitgaande van de inzichten die ze o.a. opdeed in de Werkgemeenschap van Astrologen (WvA), tracht zij al speurend en integrerend een antwoord te geven op de vraag hoe, binnen de bestaande opvattingen over de werkelijkheid, astrologie te begrijpen zou kunnen zijn en een plaats zou kunnen hebben. Het doel van deze site is niet het voeren van een bewijs voor of tegen de astrologie, of een wetenschappelijk onderzoek daarvan. Het gepresenteerde speurwerk volgt een eigen denksystematiek en kan zo voor zichzelf spreken. Geïnteresseerden worden uitgenodigd mee te denken en voor wie met anderen van gedachten wil wisselen over de leesstof is een digitaal forum ingericht.

Gevorderden in de astrologie vinden op deze site een boeiend in ontwikkeling zijnd digitaal boekwerk, ter onderbouwing en verdieping van hun kennis over herkomst en zeggingskracht van de horoscoop, getoond in het verlengde van een hedendaags mensbeeld. Het uitbreidende en vooral verdiepende t.a.v. de WvA-astrologie is gelegen in haar verdere uitwerking van de functie van het Ik. Daaronder ligt uiteraard het Ik-proces in onszelf, waarop we hier, alleen al door het lezen van het beschrevene, wakker worden gemaakt en gestimuleerd. Daarmee gaat het niet meer om astrologische kennis alleen, maar uitdrukkelijk en vooral ook inclusief om astrologie als methode tot zelfkennis en bewustwording.

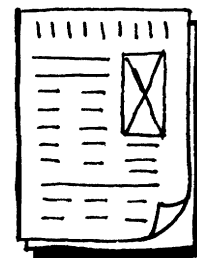
Volgens de WvA-astrologie wordt het individuatieproces van de unieke mens via de radix in een aantal structuren in beeld gebracht, waarvan het subject en het object wel de bekendste zijn. Paula Schreurs voegt hier als derde factor de tot nu toe minder belichte maar zeker zo belangrijke Ik-structuur aan toe. Hoewel de benadering van de horoscoop vanuit die Ik-structuur nog maar in aanleg is beschreven, brengt ze die op deze site tot leven en bewustzijn.

De lezer wordt middels doorverbindingen en verwijzingen, naar o.a. de WvA-literatuur, in staat gesteld de site te gebruiken als instrument voor studie.

NIEUWS & ACTUALITEITEN

● Data van de WvA-donateursbijeenkomsten

De bijeenkomsten in het werkseizoen 2010-2011 zijn in principe gepland voor elke tweede zaterdag in de maanden oktober 2010 t/m mei 2011, m.u.v. de maand december. Het programma van elke bijeenkomst is tijdig op de wva-website te vinden. Donateurs ontvangen hiervoor ook een schriftelijke convocatie.

Voor uw agenda kunt u voorlopig rekening houden met de volgende zaterdagen:

09 oktober 2010

13 november 2010

08 januari 2011

12 februari 2011

12 maart 2011

09 april 2011

14 mei 2011

Van eventuele wijzigingen wordt u zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

Beroepsopleiding **ASTROLOGIE**

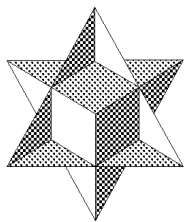
vijfjarige beroepsopleiding in Zoetermeer

Opleiding tot: **Basis Astroloog**
Astroloog
Praktijkvoerend Astroloog

Astrologie leren bij een AVN-erkende opleiding

Opleidingscentrum Ishtar
(079) 361 73 45

Zoetermeer
www.ishtar.nl

ADRESSEN WvA

Kern

Bestuur van de WvA

Voorzitter: Oep Elbers
Secretaris: Irma Wortel-Hilhorst
Penningmeester: Lenny van Nieuwburg-v.d. Horst
Leden: Mick de Brauw
Yvonne Clement

Regio's

Alg. contactadres: secretariaat mevr. I.M. Wortel-Hilhorst

Brabant: Dhr. Th. Verwijst
Loo 37, 5388 SB Nistelrode
Tel. 0412 - 611 201, e-mail theo.verwijst@xs4all.nl

Den Haag: Mevr. W. Klein
Parkweg 21 R, 2585 JH 's-Gravenhage
Tel. 070 - 322 65 33

Friesland: Dhr. D. van Zwol
Vierhuisterweg 7, 8919 AH Leeuwarden,
Tel. 058 - 266 65 66
E-mail douwevanzwol@gmail.com

Haarlem: Mevr. J.C.P. Mens
De Jong Schouwenburglaan 35, 2111 TL Aerdenhout
Tel. 023 - 524 04 43, e-mail joke.mens@gmail.com

Het Gooi: Dhr. A.H.M. Elbertse
Koninginneweg 53, 1217 KV Hilversum
Tel. 035 - 621 89 57, e-mail a.elbertse1@chello.nl

Kempen: Dhr. K. Derboven
Jachthoornstraat 3, 2300 Turnhout
Tel. 00 - 32 - 014 416 403
E-mail kris.derboven@gmail.com

Nijmegen: Dhr. J. Geraets
Meyhorst 91-24, 6537 KM Nijmegen
Tel. 024 - 345 29 05, e-mail j.geraets@chello.nl

Utrecht: Mevr. R. Camphuijsen
Burg. van Heemstrakwartier 164, 3731 TN De Bilt
Tel. 030 - 294 19 83
E-mail g.m.camphuijsen@hetnet.nl

Internet

E-mail (algemeen): info@wva-astrologie.nl
Website: www.wva-astrologie.nl
Beheer website: Dhr. J. Bood
E-mail: webmaster@wva-astrologie.nl

URANIA

Eindredactie: Dhr. O. Elbers
E-mail: urania@wva-astrologie.nl

Bibliotheek

Mevr. I.M. Wortel-Hilhorst
E-mail: secretaris@wva-astrologie.nl

Astrologische Basis Cursus (ABC)

Administratie: Mevr. Y. Clement
E-mail: abc@wva-astrologie.nl

Adressen

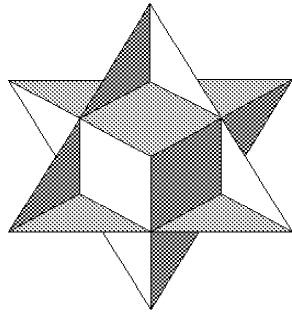
Mevr. Y. Clement, Tesselschadelaan 22, 1217 LH Hilversum, tel. 035 - 685 76 40,
e-mail abc@wva-astrologie.nl

Dhr. O. Elbers, Balthasar Beckerstrjitte 33, 8835 XN Easterlittens (F), tel. 0517 - 342 394,
e-mail urania@wva-astrologie.nl

Mevr. M. van Nieuwburg-van der Horst, Radiostraat 74, 1223 BE Hilversum, tel. 035 - 685 10 75,
e-mail penningmeester@wva-astrologie.nl

Dhr. M.C. ten Noever de Brauw, Prof. Lorentzlaan 85, 3707 HB Zeist, tel. 030 - 691 57 89,
e-mail m.c.t.n.debrauw@wxs.nl

Mevr. I.M. Wortel-Hilhorst, Kerkstraat 1, 3755 CK Eemnes, tel. 035 - 531 18 05,
e-mail secretaris@wva-astrologie.nl

Astrologische Basis Cursus - ABC

Onder auspiciën van de Werkgemeenschap van Astrologen - WvA - heeft de voormalige STOA de uitgave van een vernieuwde schriftelijke basiscursus astrologie verzorgd, de ABC. In 24 lessen wordt u vertrouwd gemaakt met de achtergronden en de praktische toepassing van astrologische wetmatigheden volgens het WvA-systeem.

Naast een informatief gedeelte bevat iedere les ook een aantal vragen en oefeningen. Als u kiest voor schriftelijke begeleiding, worden de door u ingeleverde antwoorden op deze vragen en oefeningen, na correctie door een ABC-docent, aan u geretourneerd. Deze cursus verschaft u een degelijke basis voor verdere studie in de astrologie.

Bent u geïnteresseerd en wilt u nadere informatie, dan kunt u zich wenden tot de administratie. Het is mogelijk een proefles aan te vragen.

Administratie: Mevr. Y. Clement
Tesselschadelaan 22, 1217 LH Hilversum
tel. 035 - 685 76 40, e-mail abc@wva-astrologie.nl

BOEKHANDEL

Nieuwe & Antiquarische boeken

Synthese

GROTE VOORRAAD BINNENLANDSE EN BUITENLANDSE
BOEKEN OP HET GEBIED VAN
Astrologie - Esoterie

Adres: VAN STOCKUM Boekverkopers
Noordeinde 62, 2514 GK DEN HAAG
Telefoon 070 - 346 33 17, fax 070 - 392 38 95
E-mail: noordeinde@vanstockum.nl, website: www.vanstockum.nl